

LAUKŲ balandžiai ūbajja pušyse,
Pavasaris, o Viešpatie, pas mus.
Atvožes juodus arimus,
Žalių raštelių prirašysiu:
Ir kils giesmė lyg vyturėliai,
Upeliai ūžaus ir skardens,
Kalnelių šypsenoj mums prisikėlei.

Naktis nusilenkė. Ateina rytas.
Ir Tu sugniaužtą delną pradarai.
Aloe varva pumpurai,
Grumsteliai nusigandę ritas
Ir obels drobule tava vyniojas.
Tik kas, o Viešpatie slidžiais
Takelių mūsų paledžiais
Skubės Tau apkabint rasotas kojas?

JONAS GAILIUS

RAUDONGŪŽĖ

LEGENDA

Kai Viešpats Jėzus, sunkiai dejuodamas, kankinosis ant kryžiaus Kalvarijos kalne, aplinkui triukšmavo kareivių būrys ir tyčiojosi iš jo kančių.

Nuošalumoje laužė rankas motina Marija, kelių moterų globojama, ir meldė dangiškąjį Tėvą, kad jos Sūnus užtektų jėgų visoms kankioms perkentėti.

Sušukęs garsiu balsu: „Išsipildė!“ — Viešpats Jėzus paskutinį kartą atsikvėpė ir, nuleidęs galvą, numirė.

Tuo metu saulė aptemo, uolos ėmė drebėti ir griūti, ir išsigandusi minia pradėjo skirstytis į namus.

Tik mažutis paukštelis visą laiką ant padžiūvusio krūmo tupėjo ir gailiai čirškėjo. Jis negalėjo suprasti, kodėl tokios kietos žmonių širdys, kad nesigaili nė to Stebukladario, kuris prieš kelis mėnesius jo sulūžusį sparnelį pagydė.

— Mano Viešpatie, — dabar drąsiai pračiulbo paukštelis, — Tu išgydei mano sparną ir liepei Dievo garbei čiulbėti. Tačiau dabar tie patys žmonės, kurie mane nukriaudė, ir Tave didelėmis vinimis prikalė prie kryžiaus. Aš matau, kaip erškėčių vainikas spaudžia Tavo galvą, kaip iš jo padarytų žaizdų teka kraujas. Leisk bent dabar Tau atsilyginti ir sumažinti skausmą...

Tai taręs, paukštelis atsitūpė ant Išganytojo galvos ir mažu snapeliu pradėjo klibinti erškėčių dyglį. Jo maža širdelė neramiai plakė, sparneliai virpėjo, nes bijojo nuolatinio dyglio judinimo dar didesnį skausmą sukelti.

Dyglis buvo giliai įsispaudęs į Viešpaties smilkinį jį, paukštelio tempiamas, vos bejudėjo. Iš gilios žaizdos sunkėsi dar neatšalęs kraujas ir varvėjo žemyn.

Susikruvino paukštelis snapą, krauju nusidažė visą šviesią krūtinėlę. Tačiau jis ir toliau nesiliovė klibinęs dyglį, kad tik savo Viešpačiui padėtų.

Visos tos ir kitos priežastys susiveda į vieną esminę: lietuvis ūkininkas nenori Sovietams vergauti ir nekenčiamoje kolchozinėje sistemoje dirbti. Kom. partijos centro komitetas tikisi dabar pieno produkciją pakelti, nustatydamas naujos, griežtos kontrolės priemones ir nustatydamas naujus prievartavimo būdus. Ar tos priemonės daug padės, tenka labai abejoti, juk tas nuolatinis prievartavimas kaip tik ir yra viena iš svarbiausių priežasčių, kodėl lietuvis ūkininkas taip nekenčia sovietinės sistemos. Jų sąskaita padidės tik dykaduonių biurokratų gaujos. Lietuviai ūkininkai paprastos nuosavybės, laisvės ir gerovės neatstos įvairios sovietinės premijos, jos toli gražu nėra pakankama priemonė suinteresuoti jį savo darbo vaisiais kolchozinėje sistemoje. O kol to intereso ūkininkas neturi, negalima tikėtis ir jokių geresnių rezultatų ar gyvulininkystės, ar kurioje kitoje srityje. Neveltui tad dabar lietuviai dainuoja: „Verkiu karvę ir vištą, prie kolchozo prižiūsta...“

Ruošia naujiems rusams vietas. Jau keli mėnesiai, kai komunistinė propaganda linksniuoja keistą prajovą, apėmusį kai kuriuos įstaigų

— Mano Viešpatie, — skundėsi paukštelis, — duok man jėgų, kad Tavo kančią sumažinčiau! Angele Sarge, pasimelsk už mane, kad iš nuovargio neapalpčiau!

Paukštelis, įtempęs paskutines jėgas, ir toliau klibino dyglį, tempė jį kiek išgalėdamas, sparnelius iki skaumo susibadė.

* * *

Anksti rytą, kai pirmieji aušros spinduliai apšvietė Kalvarijos kalno viršūnę, Marija pavargusiai žingsniais artinosi prie kryžiaus. Ji norėjo aplankyti savo mirusį Sūnų ir dar kartą Jo veidą pamatyti.

Kai Marija pakėlė akis, nepaprastai nustebė: ant Išganytojo galvos sunkiai alsavo mažutis paukštelis, o jo snapelis ir visa krūtinė buvo nuo kraujo paraudę. Kai Marija pamatė, kad iš Kristaus smilkinio buvo ištraukti keli erškėčių dygliai, ji visa suprato.

— Čir-čir-čir — skundėsi paukštelis, žiūrėdamas į Mariją. — Čir-čir-čir, Marija, padėk man! Duok nors lašelį vandens, nes pats jau nebegaliu paskristi...

— Vargšas paukštelis, — tarė mažo padarėlio gailingumo sujaudinta. — Kad žmonės tokią gerą širdį turėtų...

Ji nustebusi nuėmė paukštelį nuo Išganytojo galvos, pabučiavo jį galvutę ir, nusinešusi į netoliese tekančią upelį, ne tik jį pagirdė, bet ir gražiai nuprausė. Tik tai jo krūtinėlės nemazgojo.

— Tegu raudonas gūželis visiemis žmonėms ir paukščiams primena tavo gailingumo širdį, — pasakė ir paleido jį skristi.

Nuo to laiko mažai paukšteliai su raudonais gūžiais sukinėjasi apie namus, kad, juos pamatę, žmonės Kristaus kančią atsimintų. Žmonės juos vadina raudongūžėmis arba sniegenomis.

(E.)

ir įmonių kontorų tarnautojus. Girėdi, buhalteriai, sąskaitininkai ir įvairūs raštinių tarnautojai pajuto patriotinę pareigą ir pradėjo ko ne pulkais traukti iš raštinių į fabrikius. Yra pavojaus, jog gali įstaigos likti tuščios be tarnautojų.

Ne vienas, girėdamas dažnai komunistinės propagandos kartojamą prajovą, pradeda stebėtis: koks reikalas buhalteriams ir kitokiems raštiniams, palikus įstaigas su minkštom kėdėm, stalus su popieriais ir šviesias patalpas, lįsti į dulkėtas dirbtuves. O ten vietoj popieriaus ir plunksnos imtis už surūdijusios geležies ir ištisą dieną stovėti prie mašinos ar susilenkus į kuprą adata badyti drabužį. Pagaliau, buhalterio specialybės įsigijimas ne mažiau laiko reikalauja kaip siuvėjo ar tekintojo. Tačiau pasižiūrėjus į patriotinės pareigos ir „laisvanoriškumo“ apniktų raštinių, statistikų, buhalterių ir bufetininkų pavardes, paaiškėja, kad šiam dalyke nėra nei patriotizmo, nei savanoriškumo. Dažnas pastebėjo, kad daugumo tu, kurie raštines iškeitė į dirbtuves, pavardės yra rusiškos. Tai jau rodo, kad į Lietuvos įstaigas buvo prigrūsta tiek (Nukelta į 2 psl.)

VELYKOS - PRISIKĖLIMO ŠVENTĖ

KAS metą per Velykas Lietuvoje pergyvendavome gražiausią pasikeitimą gamtoje — pavasarį. Buvome nepajėgūs suprasti didingas paslaptis, kurių pasėkoje tas nuostabus pasikeitimas vykdavo. Tiek žinodavome, kad jis buvo žavus ir su išsiilgimu laukiama kas metai.

— Iš kur šis nuostabus pavasario žavumas ir grožis? Kas daro pavasarį mums brangų ir mielą? — klausia dr. A. Baltinis, rašydamas apie Velykas ir lygindamas jas su dvasios pavasariu. Ir atsako, jog tai gyvybė, jos atbudimas ir nuostabus, skleidimasis visatos toliuose suteikia prasmingą grožį ir paslaptį. Gyvybės prisiveržimas atsimuša net į mokyčiausio žmogaus protą ir jis nustebęs žiūri, kaip žiūri kūdikis, atsimušęs į pirmą kart regimą vaizdą, jog ta paslaptis tikrąja to žodžio prasme. Daug kartų mokslininkai bandė pamėgdžioti gyvąją gamtą, išstudijavę gyvybę, medžiagiškai atkurdavo gyvybės pavidalą, bet tikrosios gyvybės paslapties dar nepavyko surasti ir nesuras, nes ta paslaptis viršija žmogaus kūrybines galias.

Gyvybė, — tęsia — regimojo pasaulio stebuklas, nėra vienarūšė, bet sudėtinga. Ji skirtingais savo laipsniais pripildo be galo įvairių augalų, gyvulių pasaulį, kol savo viršūnę pasiekia žmoguje, jo dvasioje. Savo dvasine gyvybe žmogus pralenkia visokios gyvybės apsirėškimą. Tačiau žemėje dvasinė žmogaus gyvybė dar nėra augščiausias gyvybės išsiskleidimas, jos riba. Gyvybė išskyla viršum šios žemės ribų, savo pradžių ir atbaigimą turi Dievuje, kuris yra gyvybės šaltinis, gyvybės apsirėškiančios be galo nuostabiame ir įvairiame kūrinių išsiskleidime. Augščiausias gyvybės laipsnis — tai yra dieviškoji Gyvybė.

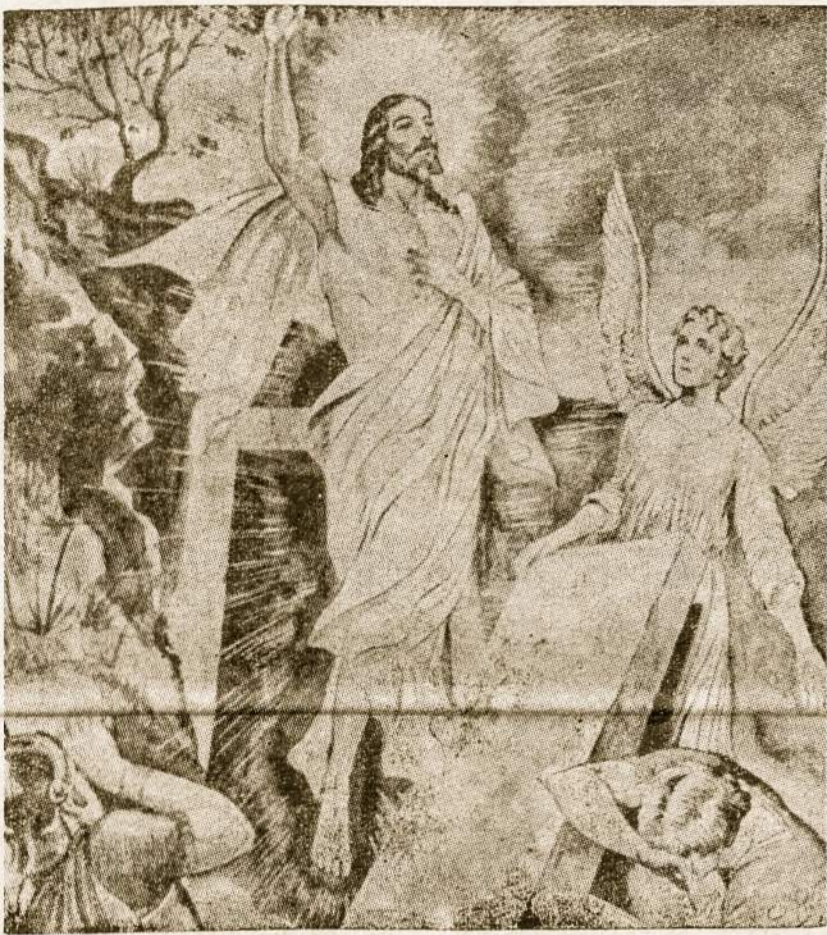
Gražus yra gamtos atbudimas, nes jis pasireiškia įvairiausiai niuansais, bet nepalyginamai gražesnis dvasinis žmogaus atbudimas, dvasinis prisikėlimas, kuris neša patį gražiausią sielos pavasarį. Augščiausias atbudimas įvyko Kristuje, kaip vaisius ilgos kančios ir atpirkimo dramos.

Viešpats Jėzus atpirko žmonių ne savo prisikėlimu, bet kančia ir mirtimi. Bet jeigu nebūtų buvę jo prisikėlimo iš numirusiųjų, visa atpirkimo drama būtų likusi be išorinio vainiko, be kančios triumfo. Dvasinis žmogaus prisikėlimas naujam gyvenimui, kaip Kristaus prisikėlimo išdava, yra pats augščiausias jo būties išsiveržimas, kuris įprasmina jo gyvenimą.

Cia Argentinoje visi, dideli ir maži, laukiame Velykų ryto, tokio šilto ir pačiu pavasariu

kvepiančio, kaip kadaise Lietuvoje, tačiau čia prasideda ruduo... O būdavo gražu Lietuvoje... Kaimo sodybos prieš šventes būdavo išpuošiamos, kiemai sutvarkyti, o sukastose gėlių darželio lysėse matėsi jau

nyčių, lydint nesuskaitomai žmonių miniai, griausmingai aidėdavo orkestro dūdos ir aleliuja garsai, o varpai ir būgnų dundėjimas skelbdavo visai apylinkei, kad Kristus jau prisikėlė.

Kėlės Kristus, mirtis krito! Aleliuja, Aleliuja!

pirmųjų pavasario gėlių daigeliai. Anksti, anksti, dar Velykų rytui neišaušus, pilni kečiai važiuotų ir pėsčiųjų traukdavo į risikėlimą. O augštai iškilęs vyturėlis pats pirmasis pasveikindavo su šv. Velykomis.

Angelė Ragažinskaitė patekusi į tremtį su širdies entuziazmu rašo apie tuos gražiuosius laikus Lietuvoje ir su giliu ilgesiu pasakoja, jog ten vyturėlio giesmė pindavosi su didingais bažnyčių varpų garsais. O paskui sugausdavo vargonai, ir visa bažnyčia užtraukdavo linksmą Aleliuja. Pajudėdavo šilku žibančios vėliavos, baltai pasipuošusių mergaičių lydimos, išpuošti altorėliai ir mažos mergaitės, barstydamos gėles Prisikėlusiam Kristui monstrancijoje. Tris kartus iškilminga procesija eidavo aplink baž-

Tokie pirmosios Velykų dienos išpuščiai atskrenda šiemet kartu su velykinį varpų dūžiais iš anų gražių dienų Lietuvoje.

Prisikėlimas įvyks ir mūs nu-mylėtai Tėvynei, nes tiesa visada triumfoja, bet pirmą turį praeiti ilgos gavėnios naktys, baisyji kančios savaitė su didžiuoju penktadieniu. Turi nevienas tautietis palikti Tėvynę, kaikurie ją išduoti, tik mažas būrelis sekti iki Kalvarijos kalno viršūnės, kad liudytų laikiną mirtį ir garbingą jos prisikėlimą.

Ateitį regim Tėvynės garbingą,
Šviečia mums Kryžius ant mūs vėliavos
Stokim į darbą, į kovą garbingą,
Dirbkim, kovokim dėl Lietuvos!
A. Pavasaris

Okupuotoje LIETUVOJE

Ir karvės nesiduoda Sovietų melžiamos. 1954 m. gruodžio mėn. pradžioje įvykusiame LTSR ministerių kabineto ir Lietuvos KP centro komiteto bendrame posėdyje buvo aptartas priemonės, kaip padidinti karvių skaičių kolūkiuose ir pakelti jų produktyvumą. Patys komunistai turėjo prisipažinti, kad dideliais laimėjimais toje srityje jie toli gražu negali pasigirti. Nors minėto posėdžio pranešime ir sakoma,

kad „eilė rajonų ir kolūkių 1954 m. padidino karvių skaičių ir pakėlė jų pieningumą, todėl visoje respublikoje kiek padidėjo bendras pieno „primelžimas“, bet toliau pažymima, jog „daugelyje respublikos kolūkių karvių pieningumas vis dar tebėra žemas, o karvių skaičiaus padidinimo ir bendro primelžimo pakėlimo tempai toli gražu neatitinka TSKP CK rugsėjo plenumo reikalavimo“.

PASILINKSMINIMŲ BELAUKIANT

LONDONO MIGLOS

Žmogus, kurį galėtume pavadinti šio šimtmečio veikliausiu valstybės vyru, atrodo ruošiasi pasitraukti iš aktyvios veiklos. Visi Londono laikraščiai, — konservatorių ir laboristų, — pilni spėliojimų apie Churchillio pasitraukimą iš ministerio pirmininko pareigų. Pats Churchillis tačiau gi tyli, tuo būdu prisitaikydamas prie būdingų Anglijos žymių — Londono miglų, kurios netikėtai apgaubia visą milijoninį miestą ir staiga dingsta, lyg nebuvo. Yra panašumo ir šioje Churchillio istorijoje. Persiritęs per aštunto dešimties metų slenksčių į devintąją, kurių žymiai didesnę dalį skyrė politinei veiklai, savo ateities planus vis dar slepia „Londono migloj“. Žymus rašytojas apdovanotas Nobelio premija, ir publicistas, puikus, įtikinantis bei kandus kalbėtojas, liuoslaikiu tapytojas, karys, politikas — taip trumpai galėtume apibūdinti W. Churchillį. Tačiau nebūtų pagrindo manyti, kad Anglijos laikraščių spėliojimai būtų nepagrįsti, nes metų našta, slegianti šio didžiulio vyro pečius, taip pat yra didelė, tad ir Churchillio pasitraukimas atrodytų visiškai suprantamas. Kas būtų jo įpėdinis, beveik neklystant galima tvirtinti, nesukelia daug abejonių: prie valstybės vairo vietoj garsaus Churchillio cigaro, matysime nemažiau garsią Edeono, dabartinio Anglijos užsienio reikalų ministerio, eleganciją.

Miglos debesėliuose skęsta taip pat ir laboristų (socialistų) partijos vadovybėje vykstanti kova. Tuo tarpu partijos vadovas Atlee jaučiasi tvirtokai ir atrodytų, kad Bevan, kairiojo partijos sparno vadovas ir sugyvenimo su bolševikais šalininkas bus priverstas laikytis daugumos linijos ir susidrausminti, arba turės apleisti partiją. Visiems juk žinomas prososvietinės Bevano politikos tonas.

Žinoma taip pat, kad yra ir daugiau patrijos narių, remiančių jo politikos kryptį. Bevano reikalas pavestas spręsti tam tyčia sudarytam drausmės komitetui, kurio reikalavimai ir sąlygos nulems šio partijos veikėjo likimą.

ŠVIESOS MIESTO ŠVIESA

1950 metus galėtume laikyti galutinio persilaužimo metais. JAV užsienio politikoje. Gerai prisimenu, kad šiais metais, po ilgų varginų ir tuščių išsios eilės mėginimo metų susitarti su Maskvos „draugais“, JAV pareiškė aiškų norą apginkluoti vakarų Vokietiją. Tuoj po to pačioje Prancūzijoje gimė mintis sudaryti Europos Gynybos Bendruomenę, kuriai tačiau nebuvo lemta virsti tikrove, dėl Prancūzijos baimės vokiečių atžvilgiu. Ši mintis nebuvo pakankamai saugi prancūzams, nors ir pačių sugalvota, todėl 1954 m. rugpiučio mėn. 30 d. pačios Prancūzijos buvo palaidota. Tų pačių metų rugsėjo mėnesio 28 d. Londone prasidėjo pasitarimai dėl Vakarų Europos Unijos (Sąjungos) sudarymo. Prie šios sąjungos sudarymo prisidėjo JAV, Anglija ir Kanada, pasidžėdamas neatitraukti savo kariuomenės dalių iš Vokietijos. Tuo būdu, po trumpų pasitarimų, spalio mėn. 3 d. buvo galutinai aptarta šios sąjungos forma ir apim-

tis ir 1954 m. spalio mėn. 23 d. pasirašyta Paryžiuje vadinamasis Paryžiaus susitarimas. Tačiau šių susitarimų įgyvendinimas turėjo būti dar patvirtintas kiekvienos prie jo prisidėjusios valstybės parlamento rūmuos. Nebuvo jokių abejonių, kad Belgija, Olandija, Anglija, Italija, Kanada, JAV ir net Vokietija, nežiūrind stipraus

Pirmoji gyvybė sveikina kenčiančius brolius Velykų rytą.

vokiečių socialdemokratų priešinimosi, patvirtins šį susitarimą. Kai kurios, kaip Olandija, dar visiškai nesvarstė šio reikalo. Tačiau viso laisvojo pasaulio dėmesys buvo atkreiptas į Prancūziją. Nuo jos priklausė taip pat ir šios Vakarų Europos Unijos likimas. Kai Prancūzijos Tautinis Susirinkimas 1954 m. gruodžio mėn. 30 d. po ilgų ginčų ir po įvairių Maskvos grėšinių žymia dauguma patvirtino Paryžiaus susitarimą, laisvasis pasaulis atsikvėpė kiek laisviau. Tačiau reikėjo, kad šiuo reikalu pasisakytų ir antrieji parlamento rūmai, — Respublikos Taryba. Pagaliau kovo mėnesio 27 dieną Paryžiaus susitarimas, ir vėl po ilgų ginčų ir kalbų, galutinai buvo patvirtintas be jokių pastabų bei įnašų. Tuo būdu praktiškai jau skaitoma yra užgimusi Vakarų Europos Unija. JAV jau peržiūrinėjami ir tikrinami Vakarų Vokietijos kariuomenės daliniams skirtieji ginklai. Tuo būdu iš Paryžiaus, šio vadinamojo Šviesos Miesto, išties sklinda palengvėjimo ir optimizmo šviesa po visą laisvąjį pasaulį. Be abejonės, Maskvos „valdovų“ ši šviesa nedžiugina. Tačiau galutinio šių susitarimų patvirtinimo išvakarėse ir pats Bulganinas, naujasis „tautų draugas ir mokytojas“, pareiškė, kad pritariąs Eisenhowerio minčiai sušaukti „Ketvertuko“ pasitarimus, pasaulio rimčiai apsaugoti.

Kad iš numatomojo „Ketvertuko“ pasitarimų nieko neišeis, galime būti beveik tikri, kaip nieko neišėjo iš Londono susi-ginklavimo konferencijos, kurią neseniai apleido Gromyko, išvykdamas į Maskvą.

Sovietų okupuotoje Vokietijos zonoje šis įvykis tuo tarpu dar nekomentuojamas, tačiau Berlyne gauta žinių, kad Rytų Vokietijoje jau įsakyta registruotis policijoje visiems 18 — 45 metų vyrams. Tai kalba daug aiškiau nei Bulganino vapaliojimas apie taiką bei konferencijas.

NE STAUGIMAS VILKŲ...
Maskvoje vis dar tebevyksta „valymasis“. Švietimo ministe-

ris „raudonasis filosofas“ Aleksandrovas taip pat „prisipažino“ nesugebąs tvarkytis. Atstatyti taip pat ir kai kurių sovietinių respublikų pareigūnai bei ministrai. Yra žinoma ir naujų paskyrimų. Manoma, kad taip pat iš Londono neseniai išvykęs Gromyko pakeisias Molotovą, kaip netinkamą. Apie Malenkovą taip pat paskutiniuoju metu neturima žinių. Maskvos žiniomis jis išvykęs į Sibirą inspekcinei kelionei. Gal būt tai ir tiesa, tačiau Sibiras platus ir tolimas, gi „vilkų gaujos“ alkanos ir ištroškusios kraujo, tad kodėlgi negali atsi-tikti ir Malenkovui kokia nors traginga nelaimė? — Yra net gandų, kad jo jau nebėra gyvųjų tarpe. Ir tai būtų visiškai suprantama, nes bolševikinio vilko nasrai platus, gi draugystės nėra tarp „draugų“!

— a.b.c. —

OKUPUOTOJE LIETUVOJE

(Atkelta iš 1 psl.)

daug rusų ir tokių neišmanėlių, kad juos tikrai reikėjo iš raštinių kelti į dirbtuves, kaip į mažiau sugebėjimo reikalaujančius darbus. Tačiau iš šitokio komunistų užmojo lietuviams netenka nieko geresnio laukti. Į dirbtuves nukelti okupantai paverš iš lietuvių darbus, o į patušintą įstaigą vėl bus prikimšta naujų rusų. Piktai okupantų kėsia. Daug jų sugniužo ir subyrėjo atsirėmę į tikrą lietuvių patriotizmą ir ištvėrmę. Subyrės ir dabartinis jų kėsas. Jau ir užsienio spauda lietuvius laiko viena iš atspariausių bolševizmui tautų. Lietuvis šeimininkas savo krašte ir vėl bus.

Kaip laisvinimo veiksmų veikla ir Vakarų Valstybių nepripažinimas sovietinės Pabaltijo kraštų aneksijos nepatinka okupantams, rodo kad ir „deputato“ J. Paleckio arba tokio pat „latvių deputato“ Lacio pareiškimai per bendrą TSRS Sąjungos Tarybos ir Tautybių Tarybos posėdį. Išsiųstas kalbėti J. Paleckis labai smarkiai užsipuolė Jungt. Amerikos Valstybes ir Lietuvos laisvinimo veiksmus, įrodinėdamas, kad, esą, kaip pažymi Vilniaus radijas š. m. vasario 10 d. pranešime, „nešvariame ir nusikalstamame naujo karo žaidime JAV valdantieji sluoogsniai mėgina panaudoti užkietėjusius lietuvių tautos priešus, kurie pabėgo iš Lietuvos drauge su hitlerinėmis gaujomis. Amerikos valdžios organai ne tik suteikė galimumą šiems išsigimėliams varyti antitarybinę propa-

O. Lipinskienė, M. Kalainienė, R. Kazeliūnienė ir L. Jasinevičienė daug pasidarbusios prie berniukų stovyklos Villa del Diquėje, T. T. Marijonų viloje.

gandą, bet ir verbuoja iš jų tarpo diversantus bei šnipus siuntimui į Pabaltijo teritoriją...“ Suprantamas Paleckio susirūpinimas, matant, kaip smarkiai JAV užsisloja okupuotą Lietuvą ir sovietinę vergiją turinčius vilktį jos gyventojus. Iš tokių pareiškimų paaiški ir kiti Paleckio rūpesčiai — neduoda ramybės lietuvių ir kitų baltų pasipriešinimas okupantams.

Ką rodo sąjunginis biudžetas. TSRS Aukščiausioji Taryba Maskvoje priėmė sąjunginį biudžetą, kurio biudžetinės pajamos siekia 590 milijardų rublių. Iš jų Lietuvos respublikai skiriama vos vienas milijardas 655 milijonai. Išsyk pažūrėti atrodo nemaža suma, bet iš

Šv. Velykų proga sveikiname visus savo Bendradarbius, Garbės leidėjus, Platintojus, Korespondentus, Skaitytojus ir visus lietuvius linkėdami, kad Prisikėlimo varpai išsiūbuotų visų mūsų širdis vienai Aleliuja giesmei, o mūsų mylimai Tėvynei greitą prisikėlimo rytą.

„LAIKO“ REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA

PIRMAJAM BANDYMAI PAVYKUS

Šiais metais didžiama Argentinos lietuvių draugijų prisidėjo prie bendro Vasario 16 dienos minėjimo centrinėje Buenos Aires miesto salėje. Dabar jau nebėra tikslo kalbėti apie minėjimo nedaideklus ar pasitaikiusius trūkumus. Nuosekliam sprendimui, reikia pažinti visus tuos sunkumus ir kliūtis, kurias rengėjų komisijai teko nugalėti, visas tas pastangas ir pasiaukojimą, kurį daugelis jų parodė. Tektų taip pat atsivėlgti į nusivylimą tais, kurie pasizadėję neišpildė, kurie daug kalbėjo, bet mažą teįvykdė... Šiandieną svarbu pažymėti, kad minėjimas įvyko ir, pagal sąlygas, susilaukė užtarnauto

pasisekimo. Garbė ir padėka priklauso rengėjams, kurie taip nuosirdžiai pasidarbavo, pamoka ateičiai tiems, kurie manė, kad jie nepamainomi...

Bendroj išvadoj, šiandieną galime su giliu pasitenkinimu pažymėti du džiuginančius reiškinius, būtent: pirma, kad Argentinos lietuvių yra pilnai tautiniai susipratę, ir antra, kad mūsų draugijų vadovybės moka susitarti bendru lietuvišku reikalu. Pastarasis reiškinys duoda gražių vilčių ateičiai. Jis leidžia laukti, kad ryšys, užsimezgs lietuviškų draugijų ir spaudos atstovų tarpe Vasario 16 d. minėjimo proga, neliks vienkartiniu ar atsitiktiniu. Esu įsitikinęs, kad įvykęs bendras minėjimas jaugelio tautiečių širdyse įžiebė viltį, kad mūsų kolonijos organizuotos pajėgos įžėngs į broliško sugyvenimo ir glaudaus bendradarbiavimo kelius visus mus liečiančiais reikalais. Tenka tikėtis, kad tos viltys bus pateisintos artimiausioje ateityje.

Jonas Kalainis, rosarietis, mažiausias stovyklautojas berniukų stovykloje Villa del Dique.

tikrųjų yra menka, nes rublio perkamoji galia šiemet dar labiau nusmuko. Šių dviejų skaičių sugretinimas kiekvienam gali kelti pagrįstą įtarimą: dėl ko Lietuvai tiek maža skiriama iš sąjunginio biudžeto? Juk visoje Sov. Sąjungoje yra 200 milijonų gyventojų, todėl, proporcingai imant, kiekvienam milijonui gyventojų tenka beveik 3 milijardai rublių. Todėl Lietuvai iš sąjunginio biudžeto turėtų tekti ne pusantro, bet devyni milijardai rublių.

Šis faktas dar kartą ryškiai parodo, kokios rūšies yra tas taip dažnai komunistų įtaigojamas „rūpinimasis broliškomis respublikomis“. Maskva vieton 9 milijardų, kuris Lietuvai priklausytų pagal gyventojų skaičiaus santykį, „nukniaukė“ pusaštunto milijardo rublių sau. Tai ne atsitiktinis faktas. Išsios metų eilės pavyzdžiai rodo, kad Maskva ir iš respublikinio biudžeto pasima daug didesnes sumas, kaip jam skiria. Pvz., 1953 m. iš Lietuvos respublik. biudžeto ji pasiėmė 4 milijardų rublių, o iš sąjunginio biudžeto buvo skyrusi tik pusantro milijardo. Taigi, net biudžeto tvarka okupantai Lietuvą apgrobinėja, nekalbant jau apie kitus jų būdus, apgrobinimo tikslams naudojamus.

Nežiūrint tokios okupantų grobiškos politikos, Lietuvos reikalų niekas negynė svarstant biudžetą Aukščiausioje Taryboje Maskvoje. Atvirksčiai, ten buvę Gedvilas ir Venclova gyrėsi, kad okup. Lietuvoje gyvenimas dar esąs labai geras (nebet jiems!). Juk jie abu yra tik kp patikėtiniai, bet ne Lietuvos žmonių gynėjai. Jie atstovauja ne Lietuvos gyventojams, bet tik okupantams. Tik sau ir savo pakalikams komunistai kuria sotų ir laimingą gyvenimą, o visiems kitiems — pragarą.

Lietuviai „šturmą plėšia“ Sibiro dirvonus. „Mlodzieč Litvy“, 4 psl. lenkų kalba leidžiamas Vilniuj laikraštukas, pastaruoju metu ypač daug rašo apie „savanorius“ Sibiry ir plėšinių šturmovimą“. Kitas okupantų laikraštis „Lietuvos pionierius“ pilnas aprašymų apie tai, kaip reikia „šturmą“ imti plėšines žemes. Štai 1955 m. sausio 22 d. Nr. 3 (410) vedamajame džiaugiasi, kad, tariamai partijai pašaukus, „jaunieji naujakuriai suarė daugiau kaip 17 mil. ha dirvonų“.

Yra reikalai, kuriais visi atstovai lengvai ras bendrą kalbą, kadangi visiems yra pageldautinas darnus ir greitas susitarimas. Atminkime jaunimo klausimą, suderinimą svarbesnių parengimų datų, bendrą tautinių švenčių ruošimą, ir t. t.

Įpratusi išrūšti nesudėtingus uždavinius, minėtoji bendra komisija ar taryba priešs prie žygių, kurie šiandieną mums atrodo neįvykdomi, ne todėl, kad būtų ne pagal mūsų išgalas, bet todėl, kad niekad nebandėme jų imtis.

Pirmasis pasisekimas tebūna pradėsinimu mūsų draugijų vadovybės žengti šį svarbų žingsnį.

Leonardas Sruoga

BALYS SRUOGA: KAS BUS, KAS NEBUS, BET ŽEMAITIS NEPRAZUS, arba, Kaip Jonis Mažrimukas 1812 metais iš Viekių Kaunan nusikraunė ir Napoleono regėjo ir kas iš to išėjo. Knyga dedikuota jauniems ir linksmiems, skirta Napoleono žygio per Lietuvą į Rusiją sukačiai paminėti, viena gražiausių apysakų mūsų jaunimui. Ilustracijų piešiniai paimti iš prof. Vaclovo Biržiškos, profesoriaus R. Schmittleino, majoro A. Ružancovo, Vytauto Didžiojo Universiteto, kariuomenės bibliotekų rinkinių. Antroji laida. Išleido knygų leidykla Terra, 748 W. 33rd Street, Chicago 16. Ill. Spaudė M. Morkūno spaustuvė. 1954 metai. Knygos dalininkas — A. Kurasukas. 207 psl., kartu su iliustracijomis — 232 psl., kaina 2.50 dol., gaunama leidykloje ir pas visus lietuviškosios knygos platintojus.

Algirdas Margeris, Saulės Rūstybė. Knyga 311 p., išleista Čikagoje. Viršelį piešė M. Šileikis.

AIDAI, 1955 m. nr. 1, mėnesinis kultūros žurnalas. Redaguoja Antanas Vaičiulaitis. Šiame numeryje rasite Jono Aisčio „Kelios pastabos dėl Lietuvos atstatymo“, dr. J. Balio surinktų „Dainų kraitis iš Tėvynės“, Antano Maceinos „Šv. Pilajaus X pasiuntinybė“, rašytojo Kazio Bradūno eilėraščių, Jurgio Jankaus straipsnį, Zenono Ivinskio ir kitų su plačia kultūrine apzvalga. Adresas: Aidai, 680 Bushwick Ave., Brooklyn 21, N. Y. Galima užsakyti ir „Laiko“ administracijoje.

SKAUTŲ AIDAS, 1955 m. nr. 2, gražus jaunimo žurnalas. Lietuvių skautų ir skaučių laikraštis. Prenumeratos kaina metams 3 doleriai. Adresas: Stp. Kairys, 102 Quebec Ave., Toronto, Ont., Canada.

LIETUVIŲ SEKCIJOS PRIE 36 TARPTAUTINIO EUCHARISTINIO KONGRESO ATSIŠAUKIMAS Į BRAZILIJOS IR KITŲ KRAŠTŲ LIETUVIUS

BRANGŪS BROLIAI IR SESĖS!

Šiais 1955 metais, liepos mėnesį, nuo 17 iki 24 d., Brazilijos Sostinėje, Rio de Janeiro įvyksta 36 Tarpt. Euch. Kongresas. Viso pasaulio katalikų akys ir širdys nukreiptos į šį didingą tikiškinį sambūrį persunkta bendros maldos ir viešo švenčiausios Eucharistijos pagarbavimo. Suplauks iš visur skaitlingos maldininkų minios dalyvauti Dieviškoje puotoje, kurių laukia išskėstomis rankomis taip gražiai ir įspūdingai simbolizuotas Korkovado Kristus. Susiburs milijonas ir kitas tūkstantis žavingos panoramos aikštėje, kuri, sakytum, stobuklu iškilo iš Atlanto vandenyno, jei žmogaus ranka tam tyčia jos nebūtų supylusi.

Liepos 19 d. Šv. Tėvo Legatas Kardinolas Alojzjus Mazella iškilmingai atidarys Kongresą, apsuptas aukštųjų Bažnyčios hierarkų: kardinolų, patriarkų, arkivyskupų ir vyskupų su vietos Kardinolu Dom Jaime de Barros Camara priešaky; garbės tribunose sėdės Brazilijos Respublikos Prezidentas su visa Vyriausybe ir akredituotais kitų kraštų ambasadoriais bei ministrais - diplomatais; ryškioji netolimoji vietovė stovės svetimų tautų sekcijų atstovai su savo vėliavomis. Tačiau visos minios ypatingas žvilgsnis bus nukreiptas į monumentalinį Kryžių ir Altorių, ir ypač į baltosios Ostijos tašką, įterptą į milžinišką 130 kilogramų svorio monstraciją, nulieta iš aukso, sidabro ir platinos, ir išsagstyta briliantais, žemėnūgais ir kitais brangiais akmenimis. Jau pats išorinis vaizdas giliai paveiks tikinčiojo sielą, o koks bus tikėjimo jausmas arti savęs turėti Dievą! Tikrai, anot švento Rašto, galėsime didžiulius, kad taip arti turime Dievą, kaip niekas kitas neturi.

Šitoj didingoj minioj bus ir lietuvių būrys: kiek skaitlingas dar nežinome. Lietuviška trispalvė plevėsuos kartu su kitų tautų vėliavomis. Savo tarpa turėsime J. E. Vyskupą Vincentą Brizgį, kuris pats pirmasis iš viso pasaulio hierarkų įsirašė į Kongreso dalyvius; turėsime garbingų pralotų, kanaukų, kunigų ir vienuolių iš visos Amerikos; turėsime Lietuvos diplomatus ir šiaip garbingų bei pamaldžių tautiečių. Tik Sao Paulo miestas ketina mums duoti per 1000 maldininkų. Deja, nieko neaukiamo iš Lietuvos, tik patys esamė pasiryžę pasiūsti iš maldų nupintą vainiką kenčiantiems už tikėjimą mūsų broliams ir seserims.

Rio de Janeiro lietuvių sąjungelė yra išpareigavusi atlikti didelį uždavinį šiame Tarptautiniame Eucharistiniame Kongrese. Ji yra sudariusi oficialią Lietuvos Sekciją prie Vyriausiojo Komiteto ir pasiūmusi iniciatyvos tinkamai paruošti ir praveisti lietuvių dalyvavimą Kongrese. Savo veikimą jau yra išplėtusi į rajoninius komitetus, kurie susidarė San Pauly, Porto Alegre, Niteroj ir Gracias. Siekiame ir kitų kraštų lietuvių kolonijas kvietimais dalyvauti ir informacijomis, tikėdami sulaukti iš visur kuo daugiau maldininkų ir mūsų veikimo rėmėjų. Norime prašyti ir paskatinti pirmoj eilėj gerbiamuosius parapijų klebonus, o taip pat ir katalikiškos spaudos redaktorius bei leidėjus, kad ateitų mums pagalbą, paskleidami Kongreso idėją ir paragindami dalyvauti.

Pirmuoju žygiu Lietuvių Sekcija Rio de Janeiro mieste yra išgavusi iš Dvasinės Vyriausybės šv. Genovaitės bažnytelę, kurioj jau nuolat yra laikomos pamaldos lietuviams ir kuri tarnaus mūsų šeimoms Kongreso metu. Jos atidarymas supuolė su Lietuvos Nepriklausomybės paminėjimu, kurį globojo Lietuvos Ministras Dr. Frikas Mejeris ir kuriame dalyvavo J. E. vyskupas Helder Camara, T. E. K. Generalinis Sekretorius. Galime pasidžiaugti, kad Sekcijos veikimui maloniai pritaria visi lietuviai ir

ypač talkina vietos organizacijos: L. K. Bendruomenė su „Dainava“; net ne katalikai nepasilikio užpakalyje: jie turi sudarę atskirą Komisią. Lietuviška spauda, kuri išleina San Pauly, viena katalikiška, kita ne taip katalikiška, bet abi remia Kongreso darbus. Tačiau mūsų priešaky dar stovi daug nuveiktinų darbų, paminėsime juos čia.

1. Praveisti maldininkų registraciją ir aprūpinti nakvynėmis, kurie bus reikalingi.

PASTABA: Užsiregistruoti galima stačiai Sekcijoje, arba rajonų Komitetuose, kurie suteiks smulkesnes žinias.

2. Sudaryti aukų fondą.

PASTABA: Brazilijoj aukų rinkimas eina tam tikrais Sekcijos išduotais lapais; kituose kraštuose šis reikalas patikimas klebonams ir žinomiesiems organizatoriams; užsieninė viliatai įteikti per rankas. Prašoma, kad kiekvienas lietuvis jautų pareigos aukoti kiek išsigaali. Aukos bus paskelbtos spandoje.

3. Išleisti maldininko vadovėlį „VADE - MECUM“, kuriame tilptų visos naudingos žinios apie Kongresą su žymesniųjų asmenų bei vietų atvaizdais.

PASTABA: Šis leidinys yra paremtas apmokama propaganda. Vienas puslapis kainuoja Cr.\$ 1000,00, pusė — Cr.\$500,00 ir ketvirtadalis — Cr.\$250,00. Taip pat gali būti trumpi sveikinimai su parašu, kuriems priimamos laisvos aukos. Skelbimai gali būti atsiųsti ir iš tolimesnių kraštų po 20 dol. už puslapį ir nemažiau 1 dol. už trumpą.

4. Įsigyti 4 šilkinės vėliavas: Lietuvos, Brazilijos, Šv. Tėvo ir Eucharistinio Kongreso, šias vėliavas pašventinti ypatinga iškilme, kurią atliktų Jo Em. Kardinolas.

5. Pastatyti lietuviško stiliaus kryžių Kongresui atsiminti.

6. Praveisti reikalingiausią bažnytelės remontą.

7. Surošyti maldininkų kelionę į Aparecidą (Brazilijos Šiluvą).

8. Surošyti Dievo Kūno šventės procesiją lietuvišku papročiu ir mažą kongresėlį, kuriame atspindėtų Didžiojo Kongreso vaizdas.

9. Pasirošyti bažnytiniam koncertui.

10. Padaryti žygių Prefeituroj del Lietuvos vardo gatvės ar aikštės.

11. Organizuoti lietuviško meno parodą.

12. Sueiti į kontaktą su lietuviškai katalikiška spauda įvairiuose kraštuose ir atskirus egzempliorius panaudoti parodai.

Pastaba: Visus laikraščius, kuriuos pasieks šis atsišaukimas, maloniai prašome patalpinti jį savo skiltyse ir mus lankyti, už kuriuos atsidėkosime paskleidami juos mūsų leidiny „Vade - mecum“.

* Pilną Kongreso darbų tvarką patieksime vėliau, o tuo tarpu prāvartu pažymėti du charakteringus dalykus: viešojo aikštėje bus dvejos Rytų apeigų Mišios: vienos maronitų - libaniečių, antros bizantinų - ukrainiečių; be to, vadinamoji Tyloji Bažnyčia suruoš gyvus Kryžiaus Kelius, kurioje ir mes lietuviai turėsime atitinkamą stotį.

Pasiprašę Dievo malonės, žingsnių po žingsnio, artinsimės prie 36 Tarptautinio Eucharistinio Kongreso, prie tos iškilmingos puotos, kurią ruošia pats Dieviškasis Išganytojas, kviesdamas visus: — Ateikite pas mane visi...

Ir mes eisime ir dalyvausime ir savo giesmes giedosime: — Prieš taip didį Sakramentą, Jėzaus Kūno, Kraujo švento...

Rio de Janeiro, 1955 m. Vasario 28 d.

(Pasirašė) **Kun. J. Janilionis** (pirmininkas)
Kun. J. Jokubauskas Generalinis Sekretorius
Jonas Adamavičius Iždininkas
Ig. Dubauskas Vice-pirmininkas

ATSISVEIKINIMAS SU VILLA DEL DIQUE

(IŠ BERNIKŲ VASAROS STOVYKLOS)

Normali atostogų tvarka Villa del Dique bernikų vasaros stovykloje ėjo iki paskutinės dienos. Tačiau paskutinėmis dienomis vis daugiau ir daugiau laiko praleisdavome prie ežero, tyrame kalnų ore. Nusinešę pavakarius, maudydavomės iki vakarienės, kepindavomės saulėje, žaisdavome. Rytais būdavo lituanistikos pamokos. Paskutinėmis stovyklavimo dienomis jautėsi, kad visi rengiasi palikti šią vietą, nes veide buvo pastebima liūdesys.

Mar Azul kavinė, prie kurios stovyklavusieji, atsisveikino su savo geradariais p. p. Stankūnais ir žaviąja Kordobos kalnų gamta.

Baigsis atostogos, baigsis ir džiaugsmo dienos. Namuose reikės vėl ruošti pamokas; žaisti bus labai mažai laiko, o apie maudymąsi nei kalbos.

Kovo 16 d. gavome įsakymą apieiti kambarius, palikti juos tvarkoje. Liūdnas vaizdas... Visi neša savo daiktus ir krauna į čemodanus. Mažesnieji turi tokius čemodanus, kad vos galvos kyšo pro juos; o reikės juos globoti... Galite įsivaizduoti, koks juokas ima, žvelgiant į tų jaunuolių entuziazmą, kurie po vieno mėnesio persiskyrimo su savo tėveliais, vėl pamatys jų mylinčius veidus. Nors linksma atostogauti, bet tėvelių ilgesys visuomet palieka per visas atostogas.

Išvykimo dieną, t. y. kovo 16 turėjome puikius atsisveikinimo pietus, kurių metu dalyvavo stovyklos fondatoriai p. Kazimieras ir Marija Stankūnai. Daug jiems turi būti dėkingi visi stovyklautojai, nes pagelba lydėjo juos per visą stovyklavimo laiką. Mergaitės ruošė užbaigimo programą, o mes atostogavome laisviau. Būtime ir mes neįsisukę iš užbaigimo programos, bet susidėjo tokios aplinkybės, kad mūsų atostogavimas nusitęsė iki kovo vidurio, kada jau visi lietuviai

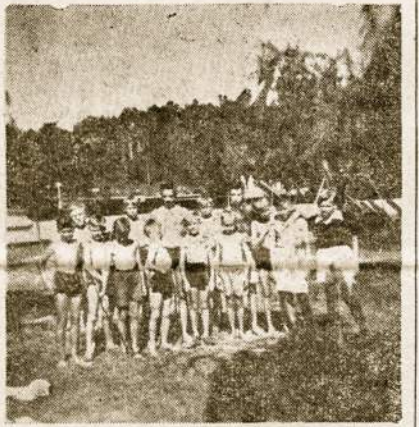
iš tų apylinkių yra išvažinėję. Beto šiais metais smarkiai vyko stovybos darbai. Taig dėl tų aplinkybių teko programos ruošimą atidėti ant sekančių metų, kada galėsime ją turėti jau naujoje gražioje salėje.

Stovybos darbai baigiami. Dar trūksta vidinio išdažymo ir kaikurių kitų patobulinimų. Sekantiems metams bus visiškai užbaigtas darbas ir stovyklaujantis jaunimas Villa del Dique, T.T. Marijonų viloje, galės jaustis kaip savo namuose, linksminis gražioje salėje ir naudotis kitais moderniais įrengimais. Tikimės, kad lietuviškoji visuomenė tinkamai įvertins gerą T.T. Marijonų ir Seselių Kazimieriečių pastangas ir leis savo vaikučius pasidžiaugti Kordobos kalnų bei Calamuchita ežero teikiama malonumais.

Stovykloje daug pasidaravo p. p. Jonas Gasiūnas, prižiūrėdamas vaikų, p. p. Budzienis, Kundrotienė, šeim. L. Jasinevičienė, M. Kalainienė, O. Lipinskienė ir R. Kazeliūnienė. Joms visoms ir tiems, kurie kokių nors būdu prisidėjo prie stovyklaujančiųjų gerovės, priklauso didelė padėka mūsų lietuviškosios visuomenės, kuri taip pat nori, kad jaunimas daugiau suaugtų su lietuviškomis tradicijomis.

Stovyklaujančius palydėjo p. p. Stankūnai, M. Kalainienė, R. Kazeliūnienė, Namikienė ir kiti lietuviai. Grįžę radome belaukiančius savo tėvelius plaza Miserere ir, atsisveikinę su savo draugais ir stovyklos vedėju kun. A. Kleiva, pasakodami nuotykius savo tėveliams, leidomės namo.

Stovyklautojas

Embalsė, pati mėgiamiausia vieta stovyklaujančiam jaunimui Villa del Diqueje. Ten ne tik jie maudydavosi, bet taip pat žuvaudavo, žaidavo ir supdavosi.

MONTEVIDEO

NAUJA URUGVAJUS VYRIAUSYBĖ IR VALDŽIOS PERDAVIMO IŠKILMĖS

1954 m. lapkričio 28 d. Urugvajuje įvyko kolegialinės vyriausybės, kovo 1 d. su didelėmis iškilmėmis naujoji Vyriausybė perėmė valdžią.

Urugvajuje yra dvi tradicinės didžiosios partijos — raudonieji — batžistai ir baltieji — herreristai. Tos partijos suskilusios į mažesnes grupes, tarp kurių ir ėjo daugiausiai rinkiminė kova. Jau daug dešimtmečių daugumą turi raudonieji — batžistai, kurie ir toliau valdys kraštą. Šį kartą smarkiai kovojo du batžistų sparnai 15 ir 14 sąrašai. Laimėjo 15 sąrašo atstovai su p. Luis Battle Berres priešakyje.

Tai prieš 4 metus buvęs Respublikos Prezidentas, kuris dabar grįžta kaip Vyriausybės Tautinės Tarybos Prezidentas vieneriems metams. Tarybą sudarys 6 jo šalininkai ir 3 herreristai — didžiausios opozicinės partijos atstovai. Kitos mažos partijos žymesnės įtakos parlamente neturės. Katalikai turi 1 senatorių ir 5 deputatus, socialistai 2 deputatus ir komunistai 2 deputatus. Komunistai Montevideo mieste surinko apie 16.000, o visame krašte apie 19.000, tai palyginamai ne daug ir jie vos atlaikė savo silpnas pozicijas.

Naujos vyriausybės žmonės jaunesni ir dinamiškesni, rengiasi daugiau industrializuoti kraštą. Laukiama, kad žymiai pagerės santykiai su Argentina. Numatomi taip pat gvesni prekybiniai ryšiai su komunistiniais kraštais. Naujas Užs. R. Ministras yra Dr. Santiago I. Rompani, gimęs 1910 metais, Prezidento partijos atstovas,

Battle Berres prieš 4 metus padarytą jo pareiškimą aplankyti laisvos Lietuvos Prezidentą ir pareiškė vilties susilaukti to malonaus momento, kada galės jį entuziastiškai priimti išlaisvinusi Lietuvij Tauta.

Baigęs savo misiją Dr. Graužinis raštu padėkojo Urugvajaus Vyriausybei už jo asmenyje suteiktą garbę Lietuvos kraštui.

* Praėjusio mėn. pabaigoje mirė Montevidejuje po ilgos ligos Antanas Račkauskas ir Pranas Pilipavičius. Šio mėnesio pradžioje mirė, trumpai tesirgęs, Vytautas Zdanavičius.

* Seštadienį, kovo mėn. 12 dieną, Montevideo Arkivyskupas Dr. Ant. Maria Barbieri pašventino iškilmingai lietuvių bažnyčios kryžiaus kelius arba stacijas.

* Kun. Jonas Bružikas S. J. išvyko kovo 23 d. dviem savaitėm į Braziliją, San Paulo, misijoms, grįžta balandžio 9 dieną.

Montevideo, 1955. II. 25 d.

J. M. Gerb. „Laiko“ Redaktoriui, c. Mendoza 2280, Avellaneda.

Didžiai Gerb. Pone Redaktoriai,

Šiuo nuolankiai prašau neatsiakyti patalpinti mano pareiškimą. Pradžioj 1947 m. į mane kreipėsi Tuinyla su Seilium prašydami pasirašyti po peticija neva tam, kad Urugvajun galėtų atvažiuoti Lietuvos konsulas, kurio tuo metu čia nebuvo. Nemanymas nieko blogo, pasirašiau. Dabar patyręs, kad tai buvo lietuvių komunistų manifestas, savo parašą pašaukiu ir smerkiu juos už apgavystę.

Su augšta pagarba
 Grigalius Cimalonskas

ROSARIO

DIDŽIOSIOS SAVAITES IR VELYKŲ PAMALDOS

Šv. Kazimiero lietuvių bažnyčioje balandžio 7, 8 ir 9 d. d., t. y. Didįjį Ketvirtadienį, Penktadienį ir Šeštadienį bus ypatingos pamaldos vakarais 7,30 val. Rytinių pamaldų tvarka bus paskelbta vėliau.

Velykų Pirmą dieną, Priskikimo pamaldos bus 6,30 val., o po to iškilmingos Mišios. Balandžio 10 — Velykų Antrą dieną, suma bus paprastu laiku, 10 val. ryto.

NAUJA R. L. BENDRUOMENĖS VALDYBA

Rosario Lietuvių Bendruomenėje įvyko pasikeitimų. Šiems metams yra išrinkta nauja valdyba, į kurią įeina: V. Makauskas — pirmininkas, A. Latvėnas — vice-pirmininkas, Z. Stasevičius — kasiininkas ir B. Kušpadas — sekretorius. Į Valdybos narius įeina: A. Kalainis, T. Plepys ir A. Švarlys. Į Revizijos komisiją: J. Liutkevičius, K. Liutkevičius ir M. Klimas. Duoklių išrinkėjai paskirtas A. Latvėnas, o ligonių lankytojomis: K. Tičionikienė ir O. Liutkevičienė.

Kasoje yra gryvais pinigais 2.561 pezas ir 90 centavų. Rosario L. Bendruomenė turi 110 narių. Trys nariai jau mirė.

* P. Kvietkauskienė buvo operuota privatiškoje sanatorijoje. Operacija pavyko gerai ir jau sveiksta.

* V. Zagrekienei buvo padaryta gerklės operacija. Pasveikusi atlieka savo pareigas namuose.

* P. Radevičienė paskutiniu laiku sirgineja, tačiau gerų dukterų priežiūroje tikisi greitai pasveikti.

* Jonas Kiaušas padidino savo namą. Jis pats yra geras statius.

* Monika Kalainienė su savo sūnumis Juozu, Aldu ir Jonu, praleidusi vasaros atostogas Villa del Diqueje, ir aplankiusi savo tėvelius Sađukus Kordoboje, grįžo į Rosario. Ponia Kalainienė daug prisidėjo prie bernikų stovyklos Villa del Diqueje. Jos net mažiausias sūnus, trijų su puse metų, Jonukas, puikiai kalba lietuviškai. Gražus pavyzdys, kaip reikia auklėti vaikučius, kad jie išaugtų geraiis lietuviais.

Stovyklautojas

* Buvusį „Kuntaplio“ redaktorių T. Tilvytį okupantai laiko žymiu poetu, nes jis kiek galėdamas, dergia savo tautą ir dėkoja prispaudėjams už ribesinį kšsnį. Kaip prieš prie to ribesnio kšsnio, okupantai jį paskyrė net AT „deputatu“.

PADEKA

Ponui inž. J. Ramanaskui už paaukotą Tautiniam Muziejui 1 vitriną nuosirdžiai dėkoja
 T. Muziejaus Vadovybė

Mirčiai išplėšus iš gyvųjų tarpo žmoną - motiną Agotą Veličkienę, visiems, pasiuntusiems gėles bei vainikus, privačiai ar per spaudą reiškusiems užuojautą, taipogi palydėjusiems į amžino poilsio vietą, reiškiamo gilią padėką.
 Kazimieras Velička ir Irena Veličkaitė

Prokslas - MENAS - Literatūra

LANZA DEL VASTO

TEISMAS

(„JUDO“ FRAGMENTAS)

Durys, pro kurias Jėzus įėjo į rūmus, buvo uždarytos. Sargybiniai laukė ore ir daug kitų smalsumo vedamų tarnų buvo sučeję, taigi žmonių kieme buvo daug.

Negalėjimas dalyvauti teismo posėdyje Judui buvo tikra bausmė. Nors ir iš anksto pasmerktas, Jėzus tikriausiai stipriai ir juokingai gynėsi: kaltinamasis pavirto į savo teisėjų kaltintoją, panašiai kaip anas generasis Jonas Krikštytojas, kurs nenutolo tol, kol jam nenukirto galvos.

Vis taip stovėdamas ir nekant- raudamas, Judas vėl pajuto šaltį, alkį ir nakties sunkumą. Buvo jau besartinas prie ugnies, kai pamatė žilaplaukę galvą, kurią taip gerai pažinojo. Šoko atatupščias ir išbėgo iš kiemo.

Atsidūręs gatvėj, tarė: „Ko bijote, kojos? Pilve, ką tu sau galvoji? Taip, tai Petras, bet kodėl jūs manote, kad Apaštalai žino, jog nebe- su vienas iš jų?“

Nusikvatoja ir grįžta prie vartų. Svyruoja. Žino ar nežino, bet, visi- gi nenorėtų su jais susitikti.

Tuomet kažkas staigiai iš kiemo išbėgdamas sustoja ir atsigrižta į Judą. Tai Petras.

Jo akys didelės, jis rūsčiai alsuoja. Judas prisiličia prie mūro, bet Petras jį pagauna. Judas užmerkia akis, Petras jį bučiuoja. Judas, nu- stebęs, praveria akis. Petras vis rūsčiai jį stebi ir taria: — Išdavi- kas — Ir vėl jį bučiuoja; ir ta- ria: — Vienas kitam nieko prikiš- ti negalim: ir tu ir aš esam verti pasibučiavimo, — ir bučiuoja jį trečią kartą. Ir paaiškina: — Tris kartus aš, baliys, tenai, tarnaitės akivaizdoj, tris kartus jo išsigin-čiau — Kumsčiai užspaudžia akis ir verkdamas bėga.

Lyg kvatojantis veinias, užgiedo- jo gaidys.

Judas atsigavo. Su panieka ste- bėjo bėgantį ir mąstė: „Daug, ak daug ištikimesnis būčiau buvęs aš, negu jis“.

Kai Judas ryžosi grįžti į tribuno- lo kiemą, šis jau buvo tuščias.

Užkalbino vieną moterį, kuri ėjo iš virtuvės su krepšiu ant galvos. Ji jam papasakojo, ką girdėjusi: tas žmogus Aukotojo akivaizdoj išdrį- sęs tvirtinti, būk jis esąs Gyvojo Dievo Sūnus; dabar jį veda pas Pre- torių, pasmerkimui. Ir pridūrė: — O jei tai būtų tiesa? — Judas at- sakė: — Jei tai būtų tiesa, jis ne- sileistų, kad Anas ar Gubernatorius jį teistų. Jis juos teistų.

Judas priėjo Antonijaus Bokštą ir aistringai galvojo: „Dabar tai pa- matysim. Dabar tai bus karšta.“

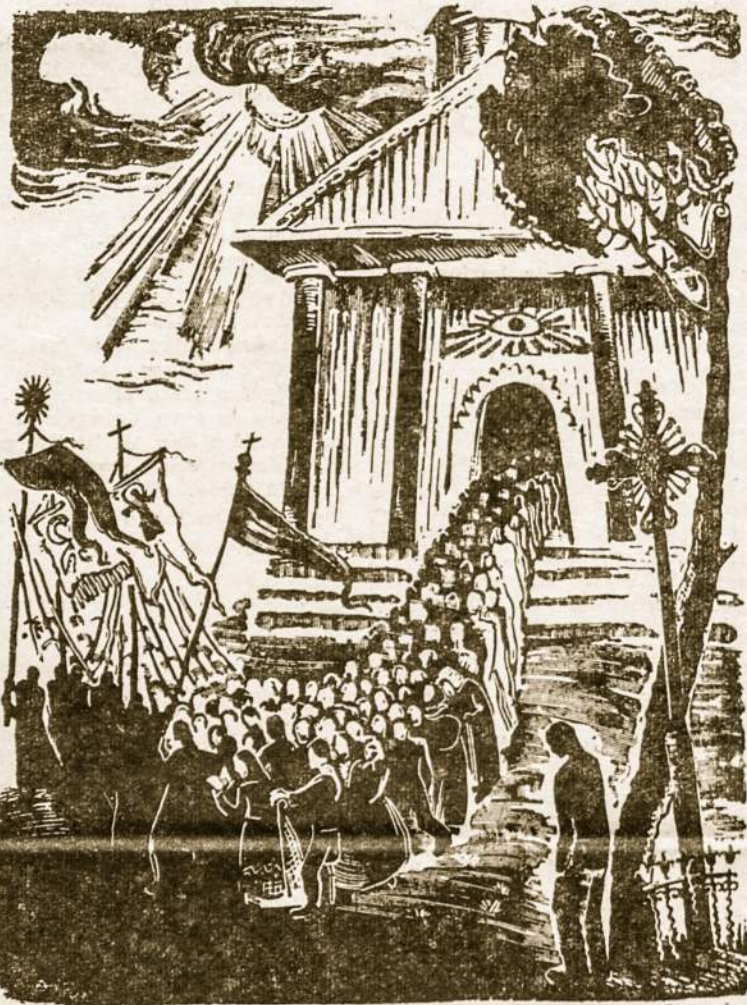
Visi žinojo, kad Gubernatorius buvo nekaip nusiteikęs į Tarybą ir panaudodavo visas progas jam trukdyti. Beviltiška būtų galvoti, kad Kaifas jį galėtų išprievartauti. Kaip galima priversti žmogų, kurs savo rankose turi teisę, o už pečių mili- ciją? Reikia juk žinoti, kad romė- nų pretni žodžiai „Kristus“ ir „Gyvojo Dievo Sūnus“ neturėjo jokios reikšmės. O jei taip dėl paties malonumo jiems trukdyti, imty ir paleistų kaltinamąjį? Įdomu būtų pamatyti tuomet Kaifo veidą.

Judas, aišku, to nenorėjo. Arba išvis nereikėjo mestis į šią avantiū- rą, arba laukti triumfo. Judas metė apaštalavimą po to, kai jame už- triumfavo. Taip ir visi mes einam ir gyvenimą ir nenorim pasitraukti iš jo tol, kol netriumfuojame. Jei Jėzus mirties būtinumas, kurį Ju- das suprato daug anksčiau, nei įsi- kišo į jo valdybą, būtų pastatytas po abejonės ženklų, Judas atsidur- tų pavojuje. Jei Jėzus vėl vaikščio- tų po kraštą su savo pamokslais ir stebuklais ir su savo mokiniais, o Judo jų tarpe nebūtų, jis nepake- liamai kentėtų. Net ir Kariote, sa- vo namuose, jis negalėtų būti ra- mus, nes vieną dieną galėtų ateiti ir tarti: „Būk pasveikintas, Prie- teliau“.

Pretoriaus kieme jis atpažino Ai-

no ir Kaifo tarnus ir tarp gatvės žmonių daugelį iš tų, kurie prieš pora dienų kilojo palmes ir šaukė: „Garbė mūsų Karaliui“. Po por- tiku jau buvo susirinkęs Sanhedri- no plenumas.

Judui vos atėjus, Kaifas jį liepė pašaukti. Jis jam pavedė vieną

Velykų ryto procesija Lietuvos bažnytkaimyje.

tarną ir tarė: — Jis tau pasakys, ką turi daryti. Tarnas jį nuvedė į vieną kaimo galą, parodė būrį žmonių ir tarė: — Tai tavo žmonės: jiems liepsi šaukti, kai aš įsaky- siu. — Judas atsakė: Taip bus pa- daryta. — Ir savo pavaldinius trumpai įspėjo: — Aš jus saugosiu: jei kuris nešauks taip, kaip aš noriu, arba šauks nepakankamai, aš tokį sutvarkysiu. — Judas pastebė- jo, kad kiekvienos grupės priešaky buvo kunigų tarnas.

Tuomet pasirodė Pontijus Pilotas, švarus ir iškilmingas, ir nuo savo slenkščio žvelgė į minią su lengva šypsena veide. Rodydamas tuščią salę, tarė: — Nerandu jokios kal- tės šiame žmoguje. — Tuomet pa- sigirdo griežtas Kaifo balsas: — Jis vertas mirties! Kitaip nebūtume jo čion atvedę! Jis vertas mirties, nes būdamas žmogus, apsišaukė esąs Dievu! — Ir minia, nelaukdama ženklų, ėmė šaukti. Gubernatorius, vis šypsodamasis, pakartojo: — Nerandu šiame žmoguje jokios kal- tės. Gražinu jį jums. Darykite su juo ką norite. Pasakiau. — Kaifas šaukė: — Sukėlė samisį tautoje! Nori būti žydų karalium! Bet mes nepripažįstam kito karaliaus, tik Cezarj! — Judas gavo įsakymą ir liepė šaukti: — Garbė Cezariui! — Visi palinkę žydai pasipurtė, lyg per jėgą įtraukė oro ir pasigirdo vos vos patenkinamas dūslus marmėj- mas. Ir Judas stebėjo Kaifo veidą. Tai patį, kur su tokia aistra iš šven- tojo Miesto buvo išvaręs neapken- čiamą Tiberijų. Bet Gubernatorius liovėsi šypsojėsis, nes jam nepatiko ironija. Metė savo neramų žvilgsnį į vieną ir į kitą pusę, žengė vieną žingsnį pirmyn, ut atgal, ir po to, netikėtai nusigrėžė ir išnyko tarp kolonų, o jį sekė Kaifo pergalės bal- sas: — Jei tu jo nenuteisi, nes Cezario draugas! — Ir minia tęsė: — Garbė Cezariui! — Bet romėnas greit grįžo į šviesą ramus ir besi- šypsas, kaip pirma: — Užtikrinu

jus, kad mūsų dieviškasis Impera- torius nebijo jūsų karaliaus ir ne- pavydi jam. Kai dėl manęs, aš ne- matau jame jokios kaltės. Todėl jį gražinu jums. Padėkokite. Jis yra jūsų vertas karalius. Pasakiau.

Kaifas pabalo. Ainas paraudo. Kiti piktai žvalgėsi. Minia tylėjo. Judas galvojo: „Tvarkoj. Dalykas pralaimėtas“.

Gavo įsakymą ir liepė šaukti: — Nukryžiuk jį! — Žaibo greičiu riksmas pagavo visus. Gubernato- rius netikru žvilgsniu pažvelgė į vidų, po to į minią, žengė vieną žingsnį į kairę, pakėlė ranką ir ta-

ZIGMAS GAVELIS

PAMIRŠTOJI SULA

(Pirmą premiją laimėjęs eilėraštis)

*Dar sniegui nenutirpus prasikals žolė prie tako po agrastais,
Tokia gležna, kaip gyvą ją matau dabar, —*

*Ir vyšniais pumpurais lyg jaunamartės žydėjimui
subręstant:*

Jos takus žiedų, o mano širdį ilgesio pribers.

*Vakarais ten saulė raudonai nuspalvins dangų
Ir motina išbėgs prie beržo parsinešt sulos:
Ilgai į vakarus ižūrės ranka akis pridengus,
Kai šuo pajutęs pakeleivį vieškely aplos.*

*Paliks ji grįždama į trobą pravirus vartus
Ir už nebūtas nuodėmes per naktį atgailos,
Dundės ten tolimas griaustinis iš juodo debesio kurtus,
Prie beržo pamirštas qstis netalpins sulos.*

JACQUES MARITAIN LAIŠKAS „JUDO“ AUTORIIUI

10, Rue du Parc Meudon.

Pone:

Negalėjau parašyti Tamstai Anks- čiau, prašau atleisti. Nors ir vėlai, noriu padėkoti Tamstai už laišką, ir už knygą.

Mano žmona ir aš skaitėme „Judą“ su ypatingu susižavėjimu. Vienas po kito užklupdavo mus ne- tikėtai, išradingi ir gilūs intuityniai momentai. Manau, kad negalimā subtiliau ir tobuliau paliesti nelai- mės esmę ir žmoniškiau bei auten- tiškiau pavaizduoti Judą, kurs ver- čia meluoti pačią tiesą ir dvasinę sofistiką priveda iki iškreipto pra- tavimo pasibaštinčių ribų. Jo Tre- lybės pseudoatradimas ir toliau se- kanti scena su apaštalais, mūsų nuomone, yra meistriška.

Judo išdavikiškoje inteligencijoje sukaupdamas visų senųjų ir mo- dernųjų herezijų pavidalus bei dva- sinius nuklydimus ir priveddamas jį iki prakeiktojo medžio ir Nieko, Tamsta diskretiškai ir retu meist- riškumu parodai begalinį Jėzaus ir Tiesos tyrumą ir gerumą. Sukre- čiantį knygą, kurios užduotis nuva- lyti protą nuo pavojingų vyliojimų. Tesukelia ji atgarsį visur, kur slan- jojimas.

Tačiau, kaip galima ramia širdim skaityti tuos baigminius knygos puslapius, kur Judas, sąžinės išmė- tinėjimuos, reiškia savo meilę Kris- tui? „Ir myliu tave, nes nesu die- vas. Ne esi žmogus, kaip ir aš...“ Judo meilė. Kaip daug mes pažįs- tame žmonių, kurie mylėjo Jėzų to- dėl, kad jis nebuvo Dievas, kad jis buvo žmogus, kaip ir jie. Mylėjo jį, nenorėdami jo pažinti ir nenorė- dami išganymo. „Nugalėjai mane, bet aš nesišauksiu savo pagelbos“. Judo meilė, meilė žmogaus, kuris nenori būti išganytas, desperatiška meilė. Manau, kad mūsų „krikščio- niškoj civilizacijoj“ yra daug tokios meilės. „Dabar, kai tave naikinu, bent dalinai man priklausiai“. Ho- rizonte pasirodo prakelktas figme- dis, panašus į kreivą kryžių“, ant kurio šakos pasikars kiekvienas, kurs atmeta tikrąją meilę ir tikrąjį kryžių.

vo pabučiavęs, varvėjo spjoviny.

Laiminga moteris, septynių skausmo kalavijų perversa, nes ji verkia savo skausmą tarp moterų.

Laiminga, kuri mato mylimąjį, vedamą į kanclą, nes savo skara nu- šluosto jo kraujuotą veidą.

Laimingas, kas verkia ir myli, nes jis gali žiūrėti į mylimojo vei- dą.

Laimingi, kurie verkia, nes aša- ros yra meilė, kuri puošia žmogų.

Laimingi, kurie pabėgo, nes jie nematys draugo mirties.

Laimingi, kurie kelia ir nuleidžia kumštį, kurie kala vinis į gyvą kū- ną, nes jie nežino ką daro.

Judas neverkia, neatgailoja, ne- bėga. Jis žiūri ir tyli. Jis amžinai bus tas, kurs žiūri ir tyli.

Išvertė Pr. BUDRYS

Tamstos adresą gavau iš vieno draugo. Manau, kad Tamsta, beke- liaudamas, užklysi į Paryžių. Jei gerai spėju, ar galiu prašyti, kad mus aplankytum? Mums ypač būtų malonu matyti Tamstą Meudone.

Prašau priimti mano susižavėjimo ir gilios pagarbos užtikrinimą.

JACQUES MARITAIN
(Išvertė Pr. Budrys)

KULTŪROS KRONIKA

KNYGOS BARE

Gruodžio mėn. išėjo 4-sis Lietu- vių Enciklopedijos tomas, apima- s raides C. č ir dalį raidės D ligi žo- džio „Dievaitis“. Jame duotos ir 3 spalvotos čiurlionio vizijos. Šį to- mą suredavo Dr. J. Girnius. 1955 m. pradžioje apie vasario mėn. bus išleistas 5-sis tomas — ligi raidės G. „Gegobras“. Redaguoja Dr. J. Puzinas. Jau rengiamasi leisti ir renkama medžiaga LE tomi, kuris apims Lietuvą — visą, kas yra su- siję su Lietuvos kultūra, jos ūkiniu gyvenimu ir tt. Šio tomo (jis būtų aštuntas) suredaguoti pakviestas Dr. V. Maciūnas. Nežiūrint kai kurių persitvarkymų, Liet. En. jos leidykla Bostone yra pasiryžusi iš- tesėti savo pasiryžimą ir išleisti numatytus 20 LE tomų.

* Gabija 50 metų spaudos ir 10 metų tremties sukakčiai atžymėti išleido literatūros metraštį, red- aguotą J. Aisčio ir Stp. Zobarsko. Pliustravo dail. P. Lapė. Metraštis turi 550 psl. Jame su nauja dar niekur neskelbta kūryba, išskyrus kelis veteranus, dalyvauja 70 lie- tuvių autorių. Tai stambus įnašas į lietuvių literatūrą. Apskritai, ten- ka pasakyti, kad lietuvių rašytojai ir leidėjai, nepalsydamai nepalan- kių sąlygų, rodo, palyginti, gyvą veiklą.

* JAV labai šiltai sutiktas neseni- nai pasirodęs prof. Igno Končiaus lietuviškų drožinių albumas. Skau- dūs profesoriaus išgyvenimai, ypač po červenės žudynių, kur jis lyg per stebuklą išliko gyvas, ir žiau- ri pavergtos lietuvių tautos butis taip pat atsispindi ir minimajame albume. Darbas atliktas su didžia meile kenčiančiam gimtajam kraš- tui. Čia rasime gausiai stilizuoto liaudies mono, ekspresionistinės kūrybos, įspūdingų fotografijų, o svarbiausia tragiškai niarūs mo- tyvai — žemaičių kopytėlės, kry- žiai, rūpintojėliai, antkapiai. Albu- mo pratarmėje prof. Ignas Končius taip rašo: „Kopytėlėse, kryžiuose telkiasi žemaičių menas, savotiš- kas, pakankamai tolimas bet kuriai svetimaj įtakai. Juose gal išskaityti žemaičio jautrią širdį, lakų min- tijimą, sumanų nagingumą, gilią pakantą“.

DR. J. MACERNIS

AR RELIGIJA PRIEŠINGA MOKSLUI?

„Naujienos“ 6. I. 1955 kritikuo- ja ištrauką iš mano knygos „El hombre, ¿un enigma?“, tilpusią „Laiškuose Lietuviams“ Nr. 11, 1954. Kritikas stengiasi įrodyti, kad religija esanti nesuderinama su dabartiniu mokslu, ir perkeldamas klausimą iš teoretinės plotmės į praktinę, kaltina religijos atstovus, kad jie buvę daugelio karų ir žmonių žudynių kaltininkais, tuo pat metu teigdamas, kad mokslo atstovai idėjiniai atžvilgiu esą „drugni“ ir nesukelia žmonių skerdynių.

„Drungnumas“, tiesa, nėra kil- numo pažymys: žolę begrumulio- janti karvė yra tobiliausia prasme abejinga bet kokiai idėjai. Tačiau abejoju, ar mano kritikas panorėtų paimti ją sau pavyzdžiu. Savo kny- goje paminėjau tik vieną mokslin- ninko pavyzdį, karštai kovojusio prieš religiją, būtent, žinomą zoo- logijos profesorių Ernst Haeckelį, istorija gi žino daugybę „Haecke- lių“ ir „Haeckeliukų“. Tie Haecke- liukai, kaip tik pasijunta besą pa- kankamame skaičiuje, nuo pat fran- cūzų revoliucijos veik be pertrūkio iki mūsų dienų vardan „modernio- sios“ apšvietos tai vienur, tai kitur suruošia masines krikščionių sker- dynes. Laikui bėgant, keičiasi tik kovo priemonės: seniau, norint primesti savas pažiūras kitiems, kovota kardais, dabar gi tam pačiam tikslui tarp kitko panaudojami spiegiantys garsiakalbiai. Kas at- viromis akimis žiūri į gyvenimą, tas mato, jog „mokslinės pasaulėžiū- ros“ atstovai griebiasi visų moder- niosios technikos suteikiamų prie- monių, kad tik nuslopinus žmonių religinius jausmus.

Padaręs ekskursiją į praktinę gyvenimo sritį, mano kritikas vėl sugrįžta prie teoretinio klausimo pastatymo. Pasekdamas jį į šią plotmę, pirmiausia norėčiau jo pa- klausti, kiek kartų peris kilogramai yra didesni už tris kilogramus, ar kuriai matematikos tiesai yra priešingas tas ar kitas meno žedev- ras. Be abejo, kritikas atsakys, jog toksai klausimas yra neprotingas, nes minėti dalykai yra „incom- mensurables“ — yra nepalyginami, jie neturi bendro mato, nes priklauso visai skirtingoms buities plot- mėms. Ne mažiau juokinga yra klausti, ar religija, tai yra žmogaus meilės santykis su savo buities šal- tiniu, yra priešingas mokslui, nes meilė irgi nematuojama jokia moks- line sąvoka. Tačiau šiuo paskutini- uoju atveju esama ir tam tikro skirtumo nuo anksčiau paminėtųjų

dviejų nuotykių, nes religinė meilė kreipiasi į patį buities šaltinį, kurs tuo pat metu yra ir bet kokių ver- tybių šaltiniu. Todėl tikrai religin- go žmogaus siela atsiveria visoms toms augstoms vertybėms, kuriose atsispindi Tikroji Buitis. Ir iš tik- ro, visais laikais ir visose tautose religijos reprezentantai — kunigai drauge buvo ir mokslo kūrėjais, ir meno skatintojais, ir dorovės sar- gais. Jeigu kur jų tarpe pasitaikyt- davo priešingai besielgiantieji as- menys, tai tenai kaltę turą asmeny- se, bet ne religijoje. Imant dalyką iš esmės, aišku yra kaip dieną, jog

Kurio margutis stipresnis?...

tarp religijos ir mokslo nėra ir ne- gali būti jokio priešingumo. Daly- kas kiek pasikeičia, jeigu paimsime ne patį religijos aktą, o tuos lydin- čiuosius samprotavimus ir doktri- nas, kuriomis paprastai racionaliz- uojama religinis santykis su Dievu. Neretai tas racionalizavimas vyksta veik be jokio atsižvelgimo į profa- ninį mintijimą, į profaninį mokslą. Tokiais atvejais gali kilti kivirčių tarp vienos ir kitos pakraipos atsto- vų. Ir nuo seniausių laikų tokių ki- virčių būta (Sokrato nuteisimas), jų yra dabar ir be abejo bus iki pa- saulio pabaigai.

Ir mano kritikas nurodo į tokias tariamasias priešenybes tarp krikš- čioniškosios religijos doktrinos ir dabartinio mokslo, išskeldamas yp- atingai tariamąjį nesuderinamumą Genezės pasaulio sutvėrimo aprašy- mo su dabartiniu gamtamokslu. Apie tuos tariamuosius priešara- vimus paprastai kalba žmonės, ku- rie nenusimano kaip reikia žiūrėti

į Sventraščių. Tiesa, ir šiuo klauši- mu kritikas dedasi daugiau už ma- ną nusimanęs. Pacitavęs tris mano sakinius iš mano atsiliepimo apie Sventraščių, jis teigia, kad tai ir esą visa, ką aš tenai išskaitęs. Kad čia kritikas aiškia netiesą kalba, tai kiekvienas lengvai gali patik- rinti pažvelgęs į nurodytąjį „Laiš- kų Lietuviams“ numerio pusl. 334. Anoje iš mano knygos ištraukoje sakoma: „Aš norėčiau pridėti, kad manė labiausiai stebina Dievo visur parodomas savo tvarinių laisvės respectavimas... Panašiu būdu ir Apreiškime Jis pilnai panaudoja žmogaus natūralius sugebėjimus, švelniai kreipdamas protą turą rašy- tojų, kurie buvo kaip priemonė šiam Apreiškimui pasireikšti...“

Mano kritikas, kalbėdamas „sa- vojo mokslo“ vardu ir skaitydamas mane nieko neišmanančiu gamtos moksluose, nors aš padariau dokto- ratą iš fizikos, stengiasi dalyką perstatyti taip, tarsi mokslas panei- gias Genezės aprašymą apie pasau- lio sutvėrimą.

Pažiūrėkime į tai kiek iš arčiau. Genes. I. I. Pradžioje Dievas sut- vėrė dangų ir žemę. Taigi, čia aiš- kiai pabrėžiama, jog dangus ir dan- gas kūnai (protestonų laidoje „dangus“ paimtas į daugiskaitą) sutverti anksčiau už žemę. Visoje savo knygoje parodau, kaip dabar- tinis mokslas tą tiesą kuoaškiausiai patvirtina.

2. Pagal visas dabar gamtos mokslų turimas žinias veik nėra jokios abejonės, jog žemės rutulys kadaise yra buvęs karštas, ir kad būta daug daugiau vandens me- džiagos negu jos dabar randasi van- denyuose. Karšti vandens garai ir tiršta atmosfera kilo į viršų šim- tus kilometrų, o beatvėstanti žemė kunkuliavo. Mozė mato, kad ta žemė tebėra beformi ir dyka, kad tamsumos supa bedugnes, bet kad viskas vyksta planingo formavimo- si rėmuose (Mozės žodžiais beta- riant: Dievo Dvasia reiškėsi virš vandenų).

3. Žemei toliau atvėsus, dalis vandens kondensavosi, garų sluogs- nis sumažėjo, per dar tirštus rūkus jau galėjo prasimušti kiek šviesos, ir ant tokios žemės savo vizijoje perkeltas Mozė pamato tą šviesą, kuri jam patinka ir rašo, kad Die- vas lepė pasidaryti šviesai.

4 — 5. Ta jo vizija apėmė kiek ilgesnį laiką: matyt, ji bus prasidė- jusi pavakarę ir tęsėsi iki sekančio ryto ir todėl jis rašo, kad šviesa buvo atskirta nuo tamsumos ir kad tuo būdu pasidarė dienos ir naktys.

6 — 8. Kada ant karštos žemės pasibaigė stiprus vandenų virimas, pasidarė galimas dalykas pastebėti

išmušti visus lauke buvusius gy- vulių ledais.

Aišku kaip dieną, jog tie raštai tolimi yra nuo matematiško tiks- lumo ir nėra betarpiai paties Dievo suredaguoti. Kitose savo knygos vietose aš parodau, jog jokia gera dvasia negali paversti žmogaus be- valiu įrankiu ir jog todėl Svent- raščio autorių inspiravimą negali- ma lyginti su spiritistų mediumų „automatiniu rašymu“. Mediumas tikrai virsta blogosios dvasios be- valiu instrumentu, nežinančiu ką jo ranka rašo. Sventraščio autorių inspiravimą gal greičiau galima ly- ginti su vizijomis, suteikiamomis kad ir tokiai stigmatizuotajai Te- resei Neumanitei, kuri paskiau jas nupasakoja taip, kaip sugeba.

Mano kritikas, kalbėdamas „sa- vojo mokslo“ vardu ir skaitydamas mane nieko neišmanančiu gamtos moksluose, nors aš padariau dokto- ratą iš fizikos, stengiasi dalyką perstatyti taip, tarsi mokslas panei- gias Genezės aprašymą apie pasau- lio sutvėrimą.

Pažiūrėkime į tai kiek iš arčiau. Genes. I. I. Pradžioje Dievas sut- vėrė dangų ir žemę. Taigi, čia aiš- kiai pabrėžiama, jog dangus ir dan- gas kūnai (protestonų laidoje „dangus“ paimtas į daugiskaitą) sutverti anksčiau už žemę. Visoje savo knygoje parodau, kaip dabar- tinis mokslas tą tiesą kuoaškiausiai patvirtina.

2. Pagal visas dabar gamtos mokslų turimas žinias veik nėra jokios abejonės, jog žemės rutulys kadaise yra buvęs karštas, ir kad būta daug daugiau vandens me- džiagos negu jos dabar randasi van- denyuose. Karšti vandens garai ir tiršta atmosfera kilo į viršų šim- tus kilometrų, o beatvėstanti žemė kunkuliavo. Mozė mato, kad ta žemė tebėra beformi ir dyka, kad tamsumos supa bedugnes, bet kad viskas vyksta planingo formavimo- si rėmuose (Mozės žodžiais beta- riant: Dievo Dvasia reiškėsi virš vandenų).

3. Žemei toliau atvėsus, dalis vandens kondensavosi, garų sluogs- nis sumažėjo, per dar tirštus rūkus jau galėjo prasimušti kiek šviesos, ir ant tokios žemės savo vizijoje perkeltas Mozė pamato tą šviesą, kuri jam patinka ir rašo, kad Die- vas lepė pasidaryti šviesai.

4 — 5. Ta jo vizija apėmė kiek ilgesnį laiką: matyt, ji bus prasidė- jusi pavakarę ir tęsėsi iki sekančio ryto ir todėl jis rašo, kad šviesa buvo atskirta nuo tamsumos ir kad tuo būdu pasidarė dienos ir naktys.

6 — 8. Kada ant karštos žemės pasibaigė stiprus vandenų virimas, pasidarė galimas dalykas pastebėti

atstumas tarp vandenų paviršiaus ir kondensuotų garų — debesų. Mozė tai mato ir kalba apie firma- mentą ar tvirtą paviršių, kurs at- skiria vandenį esančius žemai, nuo tų, kurie randasi viršū. Tą atsky- rimo liniją jis pavadina dangumi.

9 — 10. Žemei vėstant, lengves- nioji žemės pluta apdengė visą žemės rutulį. Šis lygus žemės klotas visas buvo apdengtas 4 — 5 km. gilumo vandenynu. Mozė mato, kaip Dievo parėdymu šis sialo klotas, endogeninėms ir exogeninėms ja- goms veikiant, suskyla; mato, kaip jo dalys sustumiamos į kontinen- tus į kalnus, ir kaip tarp jų susida- ro įdubimai-vandenynai. Kitaip sakant, Mozė girdi Dievo parėdymą atsirasti sausumai.

11 — 13. Toliau Mozė mato, kaip ant tos sausumos atsiranda įvairi augmenija, ir tai buvusi tre- čioji diena, ar trečioji jo vizija.

Mano kritiką labai stebina, kaip galėjo trečiąją dieną atsirasti aug- menija, jeigu saulės pasirodymas teminimas tik ketvirtąją dieną. Jei- gu jo gamtos pažinimas būtų bu- vęs kiek didesnis, jis būtų turėjęs žinoti apie sekmingus eksperimen- tus auginti įvairius augalus be sau- lės šviesos, o vien veikiant į juos dirbtinu būdu pagamintais įvairaus ilgumo spinduliais. Žemės istorijos pradžioje augalams augti pakako ir tos šviesos, kuri prasimušė per tirš- tus debesius, juo labiau, kad saulė tada buvo jaunesnė, gal savo spin- duliavimo maksimume.

14 — 19. Toliau Mozė vizijoje atsiduria ant tokios žemės, kur de- besų sluogsnis bent protarpiais pra- siskleidžia ir pasidaro matomi dan- gaus kūnai: saulė, mėnulis, žvaigž- dės.

20 — 25. Mozė mato roplių, paukš- čių ir gyvulių viens po kito atsiradi- mą, ką irgi pilnai patvirtina da- bartinis paleontologijos mokslas.

Atrodo, jog mano kritikas norėjo dar kartą patvirtinti žinomą tiesą, būtent, kad puikybė yra atvirkščiai proporcinga mokslui: menkai ką tenusimanantieji dažnai pasišauna pamokinti tuos, kurie už juos yra daug mokytesni.

Tač matome, jog ne religija ko- voja prieš mokslą, bet atvirkščiai, dažnas, prisidengęs mokslo vardu, stengiasi slopinti religiją.

o Lietuvos dailininkė Irena Pa- cevičiūtė, gyvenanti Romoje, išsta- tė Romos Parodos rūmuose, kartu su kitais penkiais italų dailinin- kais, 21 paveikslą, kurie susilaukė nemažai italų dėmesio. Paroda bu- vo atidaryta nuo 15 ligi 30 gruod-žio.

JONAS GAILIUS

GUNDYMAI

A p y s a k a

(Tęsinys)

* * *

Gyvena gerai ir pasiturinčiai. Netruksta jai pa- puošalų ir prabangos. Oficialiai neva tai dirba ka- žinkokioje įmonėje, bet kur ir kada, — niekas nežino.

Kiekvienu metu ją galima šen ar ten sutikti. Ir netik vakare: nekartą ir dienos metu pas ją būva didesni ar mažesni priėmimai bei vaišės. Nekartą diena kitai ir toliau išvažiuoja. Ir vis kitaip, vis naujai apsiręngusi.

„Aldona turi suknelių, kiek ir kino žvaigždė!“ mėgsta betkas pasakyti. „Aldonai nieko netrūksta: nei papuošalų, nei pinigų, nei vikrumo, nei magijos, priduria kiti.

O ji nekreipia dėmesio nei į pagyras, nei į paty- čias. Jei kas ją pagiria, keliais žodžiais įtikina, kad tai nieko nepaprasto, o visai natūralu. Jei kas ją papeikia, tik numoja ranka ir suranda oponente tiek „dėmių“, jog tas turi nutilti ir saugotis, kad ne- pakliūtų į jos vorantinklį.

Neturi ji sužieduotinio ir niekam jokių vilčių neduoda. Jai ankšta vieno žmogaus draugėje ir bū- tina veržiasi į didesnes kompanijas. Apie ją nie- kad nestinga įvairių „gimnazių“, kurie groja taip, kaip ji dirguoja.

Turėjo nelaimę jos skridinin pakliūti Stefani- ja Vilkaitienė. Ir visai nejuociom ir nenoromis. Lab- daros puotoje Stefanija pradėjo aiškiai pirmauti ir net išlošė solo valsą. Partneriu pasirinko kokį tai miestelio svečių, netikėtai atvažiavusi revizorių. Beveik ištraukė jį Aldonai iš glėbio.

Tuo metu, kai visa salė kėlė ovacijas kukliai, bet skoningai apsiręngusiai vakaro karalienei, Aldona savo viduje užlūžo ir apkarto. Pasiryžo savo varžo- vės nepamiršti ir, progai pasitaikius, apnarplioti ją intrigų ir suktybių tinklu.

Stefanija yra perdaug nuoširdi ir tiesi, kad su- prastų retai sutinkamos mergaitės tamsius kėslus. Pagaliau ji visai neįjautė, kad jos, tekėjusios moters, keliai susipintų su skrajojančios mergaitės plauki- mu.

O ta mergaitė sėdi erdviame kambaryje, lengvai supasi minkštoje sofoje ir, girkšnodama juodą kavą, rūko kvepiančias cigaretes.

Ant jos rankų žvilga apyrankės, ant pirštų — net keli žiedai su raudonomis akutėmis. Vešlūs plaukai rūpestingai sušukuoti, kad nė vienas plaukelis be reikalo nestyrėtų.

Plačiai iškirpta melsva suknią glaudžiasi prie jos jauno kūno. Didelis raudonas rožės žiedas pretenzin- gai supasi ant krūtinės.

— Originali ir man visai nauja jūsų filosofija, panele Aldona, — sako šalia sėdįs kokių trisdešim- ties metų šviesiai apsiręngęs vyras. — Žmogus nėra antžmogis, kad šiandien galėtų ką nors stebinti. Jis plaukia kaip ir visi laiko sriaute, skubėdamas pasi- džiaugti tokiais žiedais kaip jūs. Gyvenimas juk neil- gas. Nėra laiko laukti ir „bręsti“.

— Mielas Baly, tie, kurie plaukia, — nuplaukia. Nespėja net vandens sujudinti. O betkoks džiaugs- mas — atskiro žmogaus silpnybė. Jūs džiaugiatės žiedu, aš — žvilgančiais prieš saulę lapais, o kokia ponia Stefanija — nušluostytomis dulkėmis. Bet pūsteli vėjas, ir supurvina žiedą, nuplėšia lapus, o žvilgančius baldus vėl dulkių sluogsniu apdengia.

Balys žvilgtteri į jos žiedus ir nusišypso.

— Ir asmenybės užgęsta prieš žvilgantį auksą: : :

— Ne žmogus auksui, bet auksas, deimantai žmo- gui, Baly!

— Bet kokia kaina?!

Aldona staiga išbala ir išsitiesia.

„Ar tik tie žodžiai jos nedrėkstelėjo?“ susvyruo- ja Balys.

— Kvailų vyrų galva ir šilku čežančiomis suk- niomis, jei norite. Bet tai dar nė vėjo nebėra, tai tik smilgos pakutenimas.

— Jūs mane neteisingai supratote, panele Al- dona. . .

— Pasilikite sau teisybes, su kuriomis nė varioko neužsikalate, — pertraukia. — Man užtenka iškilmin- gai smerkiamų neteisybių, su kuriomis širdyje beveik visi gyvena. Juk mums tai, ką aš pavadinau aud- ra, o jūs antžmogiu, taipgi jūsų teisybės prieštaravi- mas. Na, bet užtenka tuščių kalbų! Jau pats laikas pasakyti, ko šiandien jus pasikviečiau.

Balio veido išraiška pasidaro kaip žmogaus, iš kurio reikalajama gyvybės arba pinigų. Tačiau netruk- kus lengviau atsikvepia, net pradeda rankas trinti, kai Aldona pasako, kad pagaliau turės progą susi- pažinti su ponia, apie kurią jau nekartą kalbėjo.

— Ar ji ateis viena, be vyro? — paklausia susi- domavęs Balys.

— Žinoma, kad viena. Šiuo metu jos vargšelis vyras popierius glamonėja. Po darbo gal vėl užeis pas Marcelę. Pamatysite, koks jo skonis: tokią žmo- ną keisti į sudribėlę Marcelę tai tikras nusikaltimas. Jūs nenustebkite: ponia Stefanija moka vaidinti la- bai kuklią ir išmintingą, bet iš tikrųjų ji yra kaip kiekvienas Jievos duklė.

— O ar ji žino, kad aš čia esu?

— O kaipgi! Aiškiai jai pasakiau. Jei ji ateis, tai savaime aišku, kad ne dėl manęs, nes mudvi visai nedraugaujama.

— Bet ji tikrai pažadėjo?

— Labai greitai. Ir aš tikiu, kad tikrai ateis. Juk- jai jau nusibodo nuobodžiauti ir nuolat vyro laukti. . .

(Bus daugiau)

VIEŅIŠAS VIGI

SKAUTŲ SKYRIŲ veda vyr. sklt. Vyt. Namikas

Visi jo išgyventi įvykiai atsistojo prieš jį. Pirma jis gyveno, džlaugėsi saulės šviesa; dabar toji šviesa skendo bedugnėn. Kada prasidėjo darbo trūkumas, visad dalijosi su tėvu vargais, ir visados, kada tik galėjo, stengėsi truputį užsidirbti pinigų. Bet dabar jis kaltino savo tėvą:

— Per jį mama paskendus darbuose. Ir dar prikašioja, kai ji skolinasi pinigų. tikėdamasi, kad reikalai pagerės. Niekad nesijukia. Kada kas nors man geriau pasiseka, niekad nesidžiaugia su manim. Tai vis todėl, kad jis ne mano tėvas, ir aš ne jo sūnus!

Tai buvo šauksmas, besiveržias iš jo gilumos, iš labiausiai uždaryto širdies kempelio. Kietai suspaustos lūpos virpėjo. Prisiminė, kada spindėdamas laime parsinešė šilagėlę. Suprato, kodėl tada girdėjo tik šiurkščius žodžius ir jautė savo tėvų didelę neapykantą. Bandė kovoti, mėgino prisiminti tuos laikus, kada šeima neturėjo kentėti dėl kasdieninio duonos kėsnio. Bet tų metų prisiminimas buvo miglotas, beveik neatskiriamas ir visdėlto!...

Dabar prisiminė, kad jo tėvas, panaudodamas kelias lentas ir nuo dviračio tekinius buvo padaręs puikų vežimą su kuriuo laimėjo visas Briedžio gatvės pakalnėje vykusias lenktynes. Taip pat dažnai ilgais žiemomis vakarais abu klijuodavo pašto ženklus albuman. Šiurpuliai perbėgo per kūną: gal visi tie vokai pilni svetimų kraštų pašto ženklų, buvo atsiųsti jo tikrojo tėvo apkeliavusio pusę pasaulio? Ir juodas dramblys, kuris stovi ant bufeto? Ir vario blūdelis su indėniškais braižiniais? Ir maži kaval gerti puodeliai su keistais piešiniais, kilmis patiestas prieš sofą ir odinis maišas su auksiniais inkrustavimais?...

Mama jo niekad nevertėjo, bet kartais paėmus į rankas ilgai žiūrėdavo, po to atsargiai vėl įdėdavo į spintą. Mieli ir gerai pažįstami daiktai staiga buvo apsupti paslaptimi.

Vigi gyvenimas buvo patekęs į sukurį. Kas įvyks su juo? Jis jautėsi vienišas, beviltiškai vienas.

Po pertraukos, Feliksas Rueckstahl, liepus mokytojui, sutvarkė Vigi knygas. Ponas Froelich, davęs paskutinį įspėjimą klasei, paėmė Vigi už rankos ir palydėjo jį namo. Ant laiptų juos pasitiko Vigi motina. Nebeturėdamas jėgų dalyvauti pokalbyje, degdamas karščiu, su smuku lovoje.

Tą pačią dieną ponas Froelich įvykdė antrą sunkią pareigą. Nuėjo pas Jono motiną, kuri gyveno viena su tarnaita gražiame Plevos gatvės name.

— Jau žinau, jau žinau — atsakė moteris. Bet po to nemalonaus įvykio Jonas stengiasi pasitaisyti. Jūs gerai žinote, kad mano du vyresnieji sūnūs veda fabriką. Mažai kada atvyksta į miestą. Erika yra dar per janna dalintis mano vargais. Taip kad, po mano vyro išvykimo, Jonas yra vienintelė mano paguoda. Kaip aš galu jį nubausti? Jeigu parašyčiau savo vyrui, mirtingai įžeisčiau Joną. O be to, neturiu teisės net tai daryti, nes vyras yra reikalingas ramumo. Nuoširdžiausiai jūsų prašau ponas Froelich dar vieną kartą pasitikėti Jonu. Jums garantuoju, kad būsite atlygintas.

Mokytojas vos galėjo susivaldyti. — Bloga dvasia yra įsigalėjusi tame berniuke; valdymo troškuly nugalėjo visas geriasias puses. Bet kokia kaina Jonas nori valdyti savo draugus. Tas, kuris jam nenusilenkia, tampa jo auka. Taip prieš visą klasę blaورياi įžeidė vargšą Viktorą Gamper. Nekalbant apie jo elgesį mano atžvilgiu.

— Aš nieko nesuprantu. Niekados aš jo negirdėjau kreipiantis akipilėsiškai į vyresniuosius. Turbūt dėl laikinų troškimų jis tai užmiršo, taip kaip jūs sakėte. Rytoj vėl su juo rimtai pakalbėsiu.

Mokytojas suprato, kad tą dieną jis nieko nelaimės. Ponia Grob jautėsi vienišai ir Jonas pėrpildydavo gvybe ir linksmumu tą milžinišką pastatą. Mokėjo atspėti norus ir tuoj būti naudingas. Visuomet galėjai pasitikėti jo pagalba; kiekvienos dienos patirtis ponui Froelich tai parodė. Tik vienas visose mokykloje galėjo jam prilygti — tai Viktoras. Staiga mokytojas pagalvojo: o gal Jonas neturėdamas konkurento, nes buvo klasėje pirmas mokyns, nepripažino sau lygių gabumų silpnama bet nepalaužiamame mažajame? O gal tai buvo nežinoma priežastis net jam pačiam, kad jį kankinti?

Š. m. kovo mėn. 15 d. suėjo 30 metų, kaip įsisteigė pirmasis skautų vyčių būrelis Panevėžyje. Minėdami šią sukaktį sk. vyčių būrelis išskylavo Tigrėje. Ta proga būrelis padidėjo dviem naujais broliais

Ponams Matusėvičiams sk. vyčiai už leidimą pasinaudoti jų esančia nuosavybe Tigrėje ir už puikų priėmimą, taria skautišką Ačiū!

Š. m. kovo 12 d. sesė D. Noreikaitė išvyko į J. A. V. Linkime ir ten taip energingai reikštis skautybėje.

BUENOS AIRES

GRAZUS IR KULTŪRINGAS PASIRODYMAS

Š. m. kovo mėn. 19 d. Savišalpos ir kultūros draugija „Lietuvių Susivienijimas Argentinoje“ savose patalpose, Dr. Vinco Kudirkos vardo salėje, naujo piano įsigijimo proga, suruošė specialų koncertą.

Prieš koncertą, S. L. A. draugijos vardu, p. Juozas Stalioraitis pasveikino susirinkusius ir trumpai apibūdines piano pirkimo reikalą ir aplinkybes, padėjo visiems prie šio reikalo prisidėjusiems.

Piano kūmus — poną Oną Januškevičienę ir p. Gillermo Pacą, kaip daugiausiai pasidarbavusius ir paaukojusius po 600 pezų, — draugijos centro valdyba apdovanojo gėlėmis. Naujam pianui buvo duotas vardas „Aidas“. Ponas Gillermas Pacas, užbaigdamas oficialią programos dalį, tarpe kitoko, pareiškė: „Tegul skamba šis mūsų naujasis pianas — Aidas — taip gražiai ir taip meiliai, kaip skambėdavo anuomet, laisvos Lietuvos laikais, mūsų dainos žaliųjų kaimų lygumoms, tyliasis vasaros vakarais... Jų aida! dar ir šiandien tebeskamba mūsų širdyse...“

Po to p. Vlodo Šimoliūno buvo perskaitytas „Piano pirkimo ir pirmojo koncerto Aktas“ į kurį pasirašė visi pirkimo komisijos nariai, spaudos ir visuomenės atstovai ir pirmojo koncerto programos veikėjai. Po trumpos pertraukos buvo pradėtas koncertas. Naujojo muzikos instrumento dėka, gausiai susirinkui publika pirmą kartą scenoje išvydo visą eilę naujų meno pajėgų. P-lė Lilė Švenčionytė, kaip „Maestra de piano“ — pirmoji pasirodė scenoje visai gerai išpildydama: Schopeno valsa O. P. 79 Nr. 2. ir „Danza del Molinero“, po to jai pačiai akomponuojant pianu, Ant. Slančiauskas padainavo solo — 1) Liet. liaudies dainą „Prirodino seni žmonės“ ir 2) „Viena — ciudad de mis ensueños“. Publikai reikalaujant „bisui“ turėjo padainuoti „Kur tas šaltinėlis“.

P-lė Irena Andriuskytė palydėjo pianu jausmingai pasakytus jautniausios šio koncerto dalyvės p. Liucijos Sikerytės eilėraščius ir po to labai gražiai užsirekomendavo paskambindama „Claro de Luna“ — Bethoveno ir „Granada“ — Albenis'o.

Scenoje pirmą kartą pasirodė, nesenai iš Cordobos persikėlusį p. Bs. A. p. Joana Šimoliūniene, kuri gan švelniai ir jausmingai padainavo dvi liet. liaudies daineles: „Augštas krantas“ ir „Kur bakūžė samanota“. Dainininkei akomponavo piano studijas baigusi p-lė Eugenija Čikštaitė.

Paskutiniu juo. — p. Ignas Andri-

jauškas paskambino solo, ištrauką iš savo kompozicijos „Lietuvos atsiminimai“ 6, 7, 8 dalis.

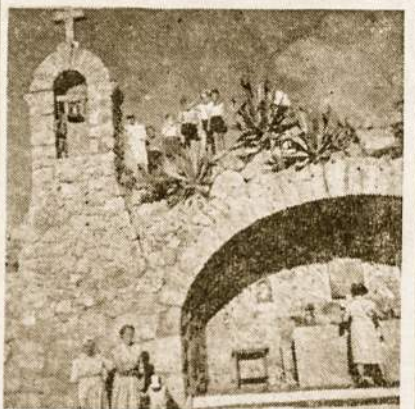
Visiems scenos veikėjams publika atsidėjo gausiais plojimais, o S. L. A. draugijos atstovės Onutė Žeizytė ir Elenutė Urbanavičiūtė kiekvieną apdovanojo rožėmis.

Tenka nuoširdžiai pasidžiaugti ir pasakyti, kad koncertas buvo gana vykęs ir naujieji aktoriai duoda daug gražių vilčių, ne tik Susivienijimui, bet ir visai lietuvių kolonijai. Tad palinkėkime jiems geros sekmės ir jaunystės entuziazmo! Dalyvis.

PAJIESKOJIMAS

Povilas Dyšė, Antano sūnus, gimęs 1923 m. birželio 8 d., Jurgėnų kaime, Pumpėnų valsč., Panevėžio apskr., pajieško savo tėvą Antaną Dyšę, turintį apie 60 m. amžiaus, kilusį iš Smilgelių kaimo, Pumpėnų valsč., Panevėžio apskr. Į Argentiną tėvas atvyko 1929 m. apie kovo — balandžio mėn. Žinantieji apie jį malonėkite pranešti „Laiko“ administracijai, arba šiuo adresu: Mr. P. Dyse, 156 Kelvin Ave. Burbank Eaststate, Sout Road Post Office, South Australia.

Beto, žinantys apie Jono Čirgelio ir Valerijos Čirgelytės likimą, atvykusių į Argentiną 1938-9 m., taip pat prašomi pranešti virš patiektu adresu.

Villa del Dique vasarotojai lankė žymesnes vietas. Paveiksle matome juos Embalsėje prie kopytėlės.

TEMPERLEY

SUSIRINKIMAS

A. L. B-nės Temperley Apylinkės Valdyba kviečia visus šios apylinkės narius į visuotiną susirinkimą, kuris įvyks 24 dieną balandžio 16 val. (sekmadienį) pas p.p. Repečkus c. Avellaneda 1001. Temperley. Valdyba

GARSEJA LIETUVIŲ VARDAS

Š. m. 25 d. kovo, p. Antanas Repečka, lošdamas už Club Llavallol, prieš Club Remedios de Escalada laimėjo šachmatų rungtynes savo klubo naudai.

Įdomu pažymėti nepaprastas sutapimas, kad skirstant vietas lošikams, p. A. Repečkai teko lošti su savo fabriko tiesioginiu viršininku ir kurį, žinoma, aplošė. Klubas didžiuojasi savo nariu - lietuviu.

K.

NAUJA LIETUVIŲ KEPYKLA

Jau pradėjo veikti didelė ir moderniška, p. p. Mykolo ir Stasės Morkūnų duonos kepykla, Villa San Jose, Temperley.

Įdomu ir labai malonu, kad mūsų tautiečiai savo sumanumu ir darbštumu sugeba praskinti kelius, gražesniai rytojui.

Nors kepykla dar nėra visai baigta, bet p.p. Morkūnų visa šeima ir pustuzinis darbininkų, jau dirba — kepa skanią ir švarią lietuvišką duoną, negalėdami iškepti tiek, kiek jos reikalauja klientai.

Kepyklos planus ir pačią jos statybą padarė patys p.p. Morkūnai — milžiniškais darbais; ji randasi labai gražioje vietoje, prie didelio kelio — C. Pasco, jungianti B. Aires ir La Platos miestus, per Temperley. Tame rajone gyvena daug lietuvių, kurie gali ištikrųjų pasididžiuoti prieš vietinius, ką tokią įmonę galėjo pastatyti lietuviai. Mes, be propagandos jau įrodome, kad esame tos tautos vaikai, kurie jau nebereikalauja „globėjų“. Mes patys jau mokame ir esame subrendę tiek kultūriniai, tiek ekonominiai stoti į varžytines su kitomis kultūringomis tautomis.

K.

* Dabar temperliškiai taip galvoja ir sako: — Ar geruoju, ar per karą, vistiek mes tave, ruskeli, išvysime iš Lietuvos.

Temperliškis.

DIDINGAS MOTINOS DIENOS MINĖJIMAS

Lietuvių Katalikų Mergaičių ir Moterų Dr.-ja „BIRUTĖ“, š. m. gegužės 8 d., sekmadienį, 17 val., Lietuvių Salėje, Brasil 835, Avellaneda, rengia

Motinos Dienos Minėjimą.

Programoj:

Veikalas „VAIDILOS SURAMINIMAS“, dainos, linksmos komedijos ir tautiniai šokiai. Programą atlieka su dideliu pasisekimu atšventusios Vasario Šešiolikąją stovyklavusios mergaitės Villa del Diquėje. Programai vadovauja Seselės Kazimierietės.

Po programos šokiai.

Kviečiami visi pagerbti mūsų motinas, atsilankant į šį minėjimą!

BIRUTĖS DR.-JOS VALDYBA

BERISSO

REKOLEKCIJOS BERISSO LIETUVIAMS

Rekolekcijos Berisso lietuviams prasideda Didįjį Trečiadienį, balandžio 6 d. 7.30 val. vakaro, parapijos bažnyčioje Didįjį Ketvirtadienį šv. Mišios bus 8 val., o po to pamokslas. Tą pačią dieną vakare 7.30 val. bus antras pamokslas ir vakarinės pamaldos. Didįjį Penktadienį šv. Mišios 8 val., o vakarinis pamokslas jau 6.30 val. Didįjį Šeštadienį Ugnies ir Vandens šventinima bus 7 val. ryto, šv. Mišios 8 val. Po Mišių ir pamokslų bus šventinami namai. Po pietų, nuo 3 val., klausoma išpažinčių. Vėlykų rytą Priskėlimo pamaldos su procesija bus 6 val. Kviečiami visi pasinaudoti rekolekcijomis. Kaimynai paraginkite visus, kad kuo gausesnis skaičius lietuvių prisikeltų dvasiniu prisikėlimu Vėlykų ryžai.

PAGERBTI JUOZAI

Gyvojo Rožančiaus Dr.-ja Berisso, „Mindaugo“ dr.-jos ptaipose, surengė gražų Juozų pagerbimą kovo 20 d. Buvo pagerbtas Beriso lietuvių kolonijos kapelionas kun. Juozas Margis, MIC, Intas, Vogulis, Semanas, Gabriūnas, Martinkus, Jordanas, Petronis, Kulikauskas, Bukauskas ir Juozefa Vogulienė.

PADEKA

Berisso lietuviams už įteiktus 400 pezų mano vardinį progą ir už gausų prisidėjimą prie Sudėtinų Mišių Lujane nuoširdus ačiū. Aušros Vartų Klebonas

KORDOBA

* Romualdas Jospaitis, 1954 m. spalio mėn. išlaikęs Kordobos Policijos Karininkų Mokyklos baigiamuosius egzaminus bendru pažymiu 7,43, nuo šių metų pradžios dirba Kordobos miesto Policijoje, Dokumentacijos skyriuje.

* Onutei Bendinskaitei, kovo 19 d., „Eva Peron“ ligoninėje, buvo padaryta apendicito operacija. Operacija gerai pavyko ir ligoinė, pagulėjusi 5 d. ligoinėje, grįžo pas savo tėvelius, kurių priežiūroje tikisi iki mokslo metų pradžios (balandžio 1 d.) pasveikti ir stoti į antrąją gimnazijos klasę.

* Antanas Sadukas, 5 metus išstudijavęs jūrininkystės mokslus ir įgijęs praktikos plaukiodamas po įvairiausių vandenynus, su visais mokslo pažymiais grįžo atgal į Kordobą.

* Kazimieras Sadukas su Ponia, atstovaudamas AL Susivienijimo 6-tąjį skyrių, lankėsi Bs. Aires. Aplankė lietuviškosios kultūros centrą — Aušros Vartų lietuvių parapiją, grįžo atgal į Kordobą.

* Pijus Bukauskas, gyvenęs Villa del Dique Kordobos provincijoje turi labai gražius namus, puikus fotografas ir daug prisideda kiekvienais metais prie lietuviškosios

vaikų stovyklos TT. Marijonų viloje — Villa del Diquėje gražaus klestėjimo.

PADEKA

Kaip pereitais metais, taip ir šiais daug lietuvių, vasarojančių p. p. Palsių vasarnamyje aplankė vasaros stovyklą Villa del Diquėje ir savo aukomls parėmė stovykloje vykstančius statybos darbus. Visiems nuoširdus lietuviškas ačiū! Ypač tinga padėka priklauso p. p. Kazimierui ir Marijai Stankūnams, kurie ir šiais stovyklavimo metais rodė daug pasišventimo ir meilės.

TT. Marijonai

PAKRIKŠTYTI AUŠROS VARTŲ LIET. BAŽNYČIOJE

Richardas Kavaliauskas, Antano ir A. Margaritos Bajerčiūtės Kavaliauskų sūnus, sausio 23 d. buvo pakrikštytas Aušros Vartų liet. bažnyčioje. Krikšto tėvais buvo Jonas Janušis ir Anastazija Gindulytė Kuktienė.

Margarita A. Kavaliauskaitė, Antano ir A. Margaritos Bajerčiūtės Kavaliauskų dukterė, buvo pakrikštyta Aušros Vartų liet. bažnyčioje sausio 23 d. Krikšto tėvais buvo Eugenijus Wojciekian ir Ona Janušis.

Silvija Elzė Mancinskaitė, Vytauto Celestino ir Bertos Esteros Šimkiūtės Marcinų dukterė, buvo pakrikštyta Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje sausio 29 d. Krikšto tėvais buvo Bazilijus Rudik ir Marija Emilija Woszczyk.

Marija Elena Usonytė, Broniaus ir Monikos Kaselionytės Usonių dukterė, buvo pakrikštyta Aušros Vartų lietuvių parapijos bažnyčioje vasario 12 d. Krikšto tėvais buvo Bronius Garkauskas ir Marija Garkauskienė.

Karolis Bruno Usonis, Broniaus ir Monikos Kaselionytės sūnus, buvo pakrikštytas Aušros Vartų bažnyčioje vasario 12 d. Krikšto tėvais buvo Jonas Indriūnas ir Emilija Indriūniene.

Ona Elena Glebutė, Antano ir Elenos Patalaukaitės Glebių dukterė, buvo pakrikštyta Aušros Vartų lietuvių parapijos bažnyčioje vasario 13 d. Krikšto tėvais buvo Pranas Vencius ir Elena B. Milasevičienė.

Mirta Lilijana Burbaitė, Kazimiero ir Angelės Burbų dukterė, buvo pakrikštyta Aušros Vartų liet. bažnyčioje kovo 12 d. Krikšto tėvais buvo Antanas Aleksas ir Irena Sofija Andriūška.

Liudvikas Julius Mičiūdas, Liudviko Juliaus ir Janės Vastakaitės Mičiūdų sūnus, buvo pakrikštytas Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje kovo 26 d. Krikšto tėvais buvo Aleksandras Artūras Mičiūdas ir Stasė V. Kiaupienė.

Albertas Timinskas, Stanislovo Alberto ir Marijos L. Patino sūnus, buvo pakrikštytas Aušros Vartų bažnyčioje kovo 26 d. Krikšto tėvais buvo Armando Fernandez ir Elena V. de Barral.

BERISSO LIETUVIŲ KATALIKŲ SAVIŠALPOS IR KULTŪROS DR.-JA „MINDAUGAS“, 1955 m. balandžio 16 d., 9 val. vak., savose patalpose, Napoles 4260, RENGIA SAVO GYVAVIMO 24 METŲ SUKARTIES MINĖJIMĄ. Programoj: Vieno veiksmo drama „Šventadarbiai“, režisuojant P. Strolia, deklamacijos, monologas ir dainos. Po programos linksmi šokiai. Įėjimas laisva auka. Visi kviečiami dalyvauti. Pamaldos už mirusius ir gyvus dr.-jos narius bus sekmadienį, balandžio 17 d., 10 val., vietos bažnyčioje. Po pamaldų, draugijos patalpose, narių ir prijauniančių bendri pietūs.

A. + A.

* Petras Kazlauskas gavo liūdną žinią, kad Lietuvoje mirė jo sesuo Konstancija Kazlauskaitė. Ta proga Petras užprašė šv. Mišias Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje balandžio 17 d. 11.30 val., kviesdamas gimines bei pažįstamus jose dalyvauti.

* Vincas Miliauskas, gyvenęs Digo Gripson 429, Llavalloi, mirė kovo 30 d. Palaidotas Lomas de Zamora kapuose. Plačiau sek. „L.“ numerįje.

* Šv. Mišios Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje už a. a. Povilą Andriulionį bus balandžio 17 d. 10.30 val. Giminės ir pažįstami prašomi dalyvauti.

LIETUVISKAS PENSIJONAS
a. 19, nr. 854, Miramar, F. C. G. R., netoli plažo, atidarytas visus metus. Nuo kovo 10 d. iki gruodžio 15 d. papiginta kaina.

Savininkas
JUOZAS VASILIAUSKAS
VIESBUTIS SU PENSIJONU
Antanas Laurynavičius, c. Cata-marca 1137, Mar del Plata. Lietu-viams daroma nuolaida.

„LAIKO“ SPAUSTUVĖ
pigiai ir meniškai atspau-džia vizitines, vokus, propa-gandos lapelius, vestuvi-rius pakvietimus, Pirmos Komunijos paveikslėlius, įvairius komercinius blan-kus ir atlieka kitus spaudo's darbus.

Kreiptis:
Mendoza 2280, Avellaneda,
Buenos Aires. T.E. 20-9027

ČIUŽINIŲ IR UŽUOLAUDŲ DIRBTUVĖ-PARDUOTUVĖ
Parduodam medvilnė, vilnos, įvairios drobės, valizoms už- valkalai, gulimos kėdės ir tur-kiškos lovos. Taisomos minkš-tos kėdės.

Kainos prieinamos
Sav. Antanas Šalčiūnas
Juan B. Alberdi 925-31.
T. E. 60-2784.

PARSIDUODA NAMAS
18 keturių kambarių su visais pato-gumais prie lietuviškos vaikų ko-lonijos Kordobos kalnuose, prie pat Calamuchita ežero. Sąlygos labai prieinamos — truputį pinigais ir bankine paskola. Teirautis „Laiko“ administracijoje.

SVARBESNIEJI ADRESAI
Lietuvos Pasiuntinybės adresas:
Rambla Rep. de Chile 1606 esq.
Larrañaga, Montevideo, Rep. C. del Uruguay.

* Montevideo Liet. Kat.
RADIO PUSVALANDIS
yra kiekvieną sekmadienį 8,30 val. ryto radio Solis bangomis (CX 44).

* ALF. DEGULIO ir K. PAU-LAUSKO lietuviškas restoranas su lietuviškais valgiais yra Paseo Colón 449, Buenos Aires. Didelis val-gių pasirinkimas, mandagus aptar-navimas. Aptarnauja patys šeim-iškai.

* „ŽEMAITIJA“. Islas del Ibi-cuy. Sav. J. ir A. Burokai.

* MOTERŲ GROŽIO SALONAS IR KIRPYKLĀ „HENRY“. Įvai-riausių mađų šukavimas modernia-uisiomis priemonėmis. 20 metų prak-tika. Sav. Henrikas Lukaševičius:
Leandro N. Alem, 818, Banfield.

JUOZO ŠNIPO BATŲ DIRBTUVĖ
ir Cigarečių Parduotuvė: Cabildo 651 Villa Porvenir, Avellaneda. Gaminami nauji ir taisomi seni batai.

MAX GRIGA
RADIO TECHNIKAS
Daro ir taiso radio aparatus, Palma ir pristato į namus pa-gal susitarimą, c. Japón 1687, Cerro, Montevideo.

* MINKŠTŲ KEDŽIŲ DIRBTUVĖ
Sav. Mikeltonis ir Gelbuda: Cosquin 5565, Villa Lugano.

Imprenta de „L A I K A S“
Mendoza 2280 * Avellaneda

a. g. Domininkas Vinckus

ELEKTRICISTAS
* PRECYZINĖ ELEKTROS
TECHNIKA
REMONTUOJAMA:
* ŠALDYTUVAI - HELADE-
ROS,
* RASOMOSIOS,
* SKAICIUOJAMOSIOS MA-
SINOS ir
* VENTILIATORIAI.
Mėnesinis mokestis
DARBAS GARANTUOJAMAS
B. A S A K A
Dirbtuvė-taller: Butas:
MEXICO 766 MEXICO 950
T. E. 38 - 2950

Fabrica de SILLAS Y TAPICERIA
Carpinteria en general
— DE —
JUAN JANUSIS
COCHABAMBA 1811 al 17
U. T. 652, Tablada 0110
Villa Scasso

INŽ. ANATOLIUS DIČIUS

Catamarca 126 Quilmes FCNGR

FABRIKAMS IR GYVENAMIEMS NAMAMS
Paruošia planus ir vykdo įrengimo darbus.

- * CENTRALINIS APŠILDYMAS (garo, vandens ar oro),
- * SANTARINIAI ĮRENGIMAI, VANDENS SIURBLIAI,
- * SKYSTOJO KURO IR GAZO DEGTUVŲ INSTALIACIJOS
- * VENTILIACIJA BEI DULKIŲ IŠTRAUKIMO SISTEMOS.

LIETUVIAMS 20% NUOLAIDA
su moderniu — elektrišku kopmlektu, fotografuojant sužiedotu-ves, vestuves, krikštynas, gimtadienius ir parengimus. Organi-zacijų veiklos nuotraukos spaudai — Veltui. Visi foto darbai ir filmų pardavimas.
L. Kančausko FOTO „REPORTER“,
c. Mendoza 2249, Avellaneda (prieš liet. bažnyčią)
T. E. 20-9027 nuo 16 iki 20 val.

ALBERTO E. TIMINSKAS
COCHERIA „M I T R E“
Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro ke-liones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius ves-tuvėms ir krikštams.
B. Rivadavia 718 T. E. 22 - 2045 Piñeyro

* Š. m. balandžio 30 d. 10 val. Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje bus atlaikytos šv. Mišios už a. a. Domininką ir Povilą Vinckus jų mirties metinių progą. Užprašo vi-sus gimines ir pažįstamus Saverija ir Izidorius Kazlauskai; Morta ir Antanas Džiovėnai.

* Antonija Girđauskienė smar-kiai susižeidusi gydosi namuose.

* A. Katunckis turėjo gerklės operaciją, po kurios sveikata gerė-ja.

* Marija Lapinskaitė Szostak yra nuolatinėje gydytojų priežiūroje. Paskutiniu laiku turėjo pavojingą priepuolį.

* Antanas Jonaitis smarkiai ser-ga. Tikimasi, kad liga bus paša-linta ir ligonis greitai laiku vėl ga-lės tęsti savo darbą.

* Petras Baronas, ilgą laiką iš-dirbęs Sulnio - Geigo kėdžių fabrike, išėjo į pensiją.

S K E L B I M A S
SOFIJA GERUMBAUSKIENĖ
skubiai ieško
valgyklos vedėjo - socio
(matrimonio), gyvena Giribone
680, Piñeyro, Avellaneda.

SŪRŪS VANDENYS —
A G U A S A L A D A
Baseinas „Kaunas“ su šiltais valgiais,
Konstancija Masiokienė.
Privėža kolekt. Nr. 32

PARDUODAMAS NAMAS
su jame įrengta krautuve c.
Aconcagua 520, Banfielde.
Didelis sklypas su medžiais.
Teirautis pas
VLADĄ VESELAUSKĄ

* Alfonsas ir Izabelė Tamulynai, praleidę vasaros atostogas Mar del Platoje, grįžo į Bs. Aires.

* Angelė ir Alfonsas Brazdžiai vasarojo Entre Rios provincijoje.

* Elvyra Kavaliauskaitė, nors gy-vena Banfield toli nuo kitų lietu-viškų šeimų, bet gražiai kalba lie-tuviškai ir moko argentinietes, žai-dimų drauges, lietuviškų dainelių ir žaidimų. Elvyra yra užsiprenu-meravusi Š. Amerikoje leidžiamą vaikų laikraštį „Eglutė“. Jeigu visų tėveliai taip mokytų savo vai-kučius, tai visi galėtume su šviesia viltimi žiūrėti į ateitį.

* Stasys Deveikis, keletą metų išdirbęs metalurgijos fabrike, pa-sitraukė iš darbo, praplėsdamas varžtų gamybos įmonę p-je Bacacay, 4 de Junio.

* Janė Tumosaitė - Vainonienė, grįžusi su savo vyru iš povestuvi-nės kelionės, apsigyveno p. p. Tu-mosų namuose, Sarmiento 510, Ave-llanedoje.

* Kazimieras Tamošaitis buvo atvykęs iš Villa del Dique's į Bs. Ai-res. Keletą dienų paviešėjęs pas savo pažįstamus, grįžo atgal į Villa del Dique.

* Adelė Matulaitytė de Policastro su vyru ir sūnum po mėnesio atos-togų Mar del Platoje grįžo į Bue-nos Aires.

* Garbės Kūmai Guillermo Pacas ir M. Januškevičienė, senai laukto S. L. A. piano krikštynų progą, pro-gramos išpildytojams ir garbės sve-čiams surengė puikius užkandžius su gerais gėrimais. Klestėjo jauki nuotaika.

PADEKA

J. Bendorinui ir B. Gokui už pa-dovanotus lietuvių parapilaj vertin-gus staliaus įrankius nuoširdžiai dėkoja

Parapijos Ekonomas

ESTUDIO CONTABLE "LEX"
(Dir. LEONARDAS SRUOGA)
Casila de Correo No. 2265 — T. E. 69 - 8515
Buenos Aires.
— MOKESČIAI (Réditos, Ventas, Actividades Lucrativas, Aprendizaje ir kt.)
— BALANSAI.
— ĮMONIŲ ORGANIZAVIMAS.
— PATARIMAI administraciniais ir teisiniais reikalais.

NUOSAVYBIŲ ADMINISTRAVIMAS
JUANA DAILYDĖ, vedėja
SANTIAGO DEL ESTERO 286, p. 4, e. 4; T. E. 37-6435
Perka ir parduoda neužimtus namus. — Suteikia paskolas pagal namų, žemės ir statybų garantijas nuo 3 iki 15 metų už 9%.

KUR SUSITIKSIME SU PAŽĪSTAMAIŠ ?
KAVINĖJE „K A U N A S“
Šeštadieniais ir sekmadieniais galima gauti šaltų už-kandžių. Kitomis dienomis duodami įvairūs užkandžiai. Pa-ruošiama vakarieni vestuvėms, jaunavedžių išleistuvėms ir kitiems subuvimams iki 200 žmonių.
Sav. P. Vaitkevičius.
Brasil 800 4 de Junio

PARDUODAMAS NAMAS Kor-dobos kalnuose pirmos eilės turizmo zonoje. Namas turi 3 miegamuosius, didelę virtuvę, 2 sales, 2 vonias, šiltą ir šaltą vandenį. PARDUODAMAS vi-sas arba pusė — priimamas PUSININKAS su labai mažu įmokėjimu. Kreiptis į JUOŽĄ KONDRATĄ, c. Paraná 1724. OLIVOS.

HORACIO CZOP
KIBIRŲ FABRIKAS
(Baldes y Canastos)
vartojamų prie statybos ir prieš-gaisriniam smėliui.
(SLETA 3317, Valentin Alsina
T. E. 20 - 9790

BERISSO LIETUVIŲ UŽEIGA
VALGYKLĀ - RESTORANAS
Sav. Br. Baltušis ir Alf.
Žumbakis
c. Nueva York 4708, Berisso.

* HORACIO E. CZOP fotografuo-ja vestuvių, gimtadienio, sužiedotu-vių, krikšto ir įvairių švenčių progom-is. Isleta 3317, Val. Alsina (4 de

* OPTIKAS V. RASIŪNAS: Grał. Mariano Acha 876, Morón: Šešt. 13-17 val. ir sekm. 13-16 val.

LAIKRODŽIUS, ŽIEDUS IR KI-TOKIAS BRANGENYBES
taisau ir parduodu naujus.
NIKODEMAS LEIPUS
Cangallo 192, Temperley,
T. E. 243-4702

* „PENSION LITUANA“, sav. Juozas Palšis: Villa Rumipal, Cór-doba, Dpto. Calamuchita. Prie ža-vingo kalnų ežero. (Lago Embalse). Lietuviški valgiai, mandagus pa-tarnavimas. Pragyvenimas dienai tik \$ 19, —

RADIO TECHNIKAS
V. R A M A N A U S K I S
mokslus baigęs JAV-bėse.
Dirba naujus ir taiso visokių rūšių radio apa-ratus. Duoda išsmo-kėjimui.
POLA 289, Buenos Aires
T. E. 64-4154

Moderniški Baldų ir Sofų
FABRIKAS
E. JUOZAS LISAIUSKAS
Garibaldi 752
(Dvi kvadros nuo ligoninės)
Quilmes, F.C.N.G.R.

* CONDO HOTEL, Villa Ru-mipal, frente al Balneario del Em-balse del Rio III (Sierras de Cor-doba) Sav. Paulauskas ir Degulis.
Lietuviški valgiai. Pragyvenimas dienai tik \$ 19.

* „LIETUVA“ Sav. V. Nalivaika. Dėl informacijų kreiptis: Turismo Agencia, Florida 165 (Galeria Güemes), escritorío 529, p. 5. T. E. 33 - 9584.

Buenos Aires Avellaneda

REKOLEKCIJOS ir VELYKŲ PAMALDOS LIETUVIAMS

Lietuvių Aušros Vartų parapijoje, Avellanedoje

DIDIJ KETVIRTADIENI — 9 val. iškilmingos šv. Mišios ir procesija. Šv. Komunija dalinama 7, 8 ir 9 val. 19.30 val. Graudūs Verksmai ir Rekolekčių pamokslas.

DIDIJ PENKTADIENI — 8 val. Kryžiaus adoracija, Presanctifikacinės šv. Mišios ir Procesija. 19.30 val. Kryžiaus Keliai ir Rekolekčių pamokslas.

DIDIJ SEŠTADIENI — 7 val. Ugnies ir Vandens šventinimas ir iškilmingos šv. Mišios. 19.30 val. Graudūs Verksmai ir Rekolekčių pamokslas. Visą laiką klausoma išpažinčių.

VELYKŲ SEKMADIENI — 6.30 val. Iškilminga Prisikėlimo Procesija, šv. Mišios ir Velykinis pamokslas.

ŠV. MIŠIOS LAIKOMOS: 7, 8, 9 ir 10.30 val. giedota Suma su pamokslu.

VISI KVICIAMI DALYVAUTI.

Liet. Aušros Vartų par. Klebonas

KUN. PR. GARŠVA IR KUN. PR. BRAZYS JAU SU MUMIS

Aušros Vartų lietuvių parapijos klebonas, Avellanedos Marijonų Vyresnysis kun. Pr. Garšva MIC ir Rosario lietuvių parapijos klebonas, Marijonų Vyresnysis kun. dr. Pr. Brazys MIC grįžo iš J. A. Valstybių laivu „Brasil“ kovo 30 d. Ten buvo nuvykę Argentinos Marijonų Kongregacijos reikalais. Pabuvę keletą mėnesių ir susipažinę su lietuvių veikimu J. A. Valstybėse, vėl atsirado mūsų tarpe. Argentinos lietuvišką visuomenę plačiau supažindins su lietuvių gyvenimu Š. Amerikoje balandžio 24 d. 17 val. per A. L. B. Avellanedos Apylinkės ruošiamas jiems pagerbtuves - vermutą.

KVICIAMAS MOKYTOJŲ PASITARIMAS

Š. m. balandžio 17 d. 12 val., Lietuvių Salės svetainėje, Brasil 835, Avellaneda, kviečiamas visų lietuvių mokytojų bendras pasitarimas aktualiais klausimais. Visi mokytojai malonėkite dalyvauti pasitarime!

LIETUVIŲ TAUTINIAM MUZIEJUI AUKOJO:

p. Palikienė 6 įvairias monetas, p. L. Paždagienė 1 rankšluostį, p. Elz. Dovydaitytė 1 juosta ir 1 staltiesė, p. O. Butkevičienė 1 rankšluostį ir pusę lovatiesės, p. O. Katunskienė 1 staltiesė, p. Elena Ryselienė — aksomo vitrinoms papuošti ir 1 gintarinę sagutę, p. Ona Bernotienė 2 meniškai papuoštus Velykų margučius, p. Magdalena Tumosienė 1 rankšluostį, p. Anelė Baltušaitytė iš Raseinių 1 kojine. Aukotojams širdingai dėkoja

T. Muziejaus Vadovybė

Kun. Pr. Garšva MIC grįžo į Avellaneda iš J. A. Valstybių

VYČIAI ISSIRINKO NAUJĄ VALDYBĄ

Š. m. kovo 20 d. Vyčių Draugija turėjo metinį susirinkimą Lietuvių Salėje, Brasil 835, Avellanedoje, kurio metu buvo išrinkta nauja valdyba. Į naują valdybą įeina: Jonas Linkavičius — pirmininkas, Genė Klaukaitė — vice-pirmininkė, Albina Mikučionytė — sekr. Antanas Mikučionis ir Elvyra Butkūtė — sekretoriaus padėjėja, Albertas Norvaiša — kasininkas, Ona Aleksaitė — kasininko padėjėja. Nariai: Estera Gualdaitė, Petras Barišauskas ir Jonas Uždavinis.

Naujoji valdyba nori pagyventi Vyčių Draugijos veikimą ir pirmąjį parengimą jau numato gegužės 21 d.

Linkime naująjai valdybai sėkmingai dirbti gražų tautinį darbą.

RADIO VALANDĖLĖ „LIETUVOS AIDAI“

Š. m. balandžio 24 d., šeštadienį, 21 val. Lietuvių Salėje, Brasil 835, Avellaneda, didingai mini

8 METŲ SUKAKTI

Programoj:

- Atidarymo žodis — „Lietuvos Aidų“ vedėjas Z. Juknevičius.
- Vaidinimas — linksma liaudies operetė „Kuprotas Oželis“. Vaidina: A. Žekytė, A. Kazlauskaitė, A. Slančiauskas, K. Balsys ir J. Jankauskas. Režisuoja — St. Majauskas, Sufleriuoja — B. Virbickas. Muzika: V. Rymavičius.
- Lietuvių organizacijų sveikinimo žodis.
- „Lietuvos Aidų“ Radio Valandėlės Steigėjo šv. Cecilijos choro dainos. Vedėjas: V. Rymavičius.
- Šokiai, prie geriausios muzikos.

Bilietų kaina (su mokesčiais):

Moterims: \$ 3,50 Vyrams: \$ 5,70

Mielos Sesės ir brangūs Broliai Lietuviai! Jūsų gausus atsilankymas priduos mums daugiau energijos tęsti toliau 8 metų darbuotę ir parems „Lietuvos Aidų“ garsus Argentinos erdvėje.

Laukiame atsilankant visų „Lietuvos Aidų“ Klausytojų! „Lietuvos Aidų“ Radio Valandėlės Vadovybė

NAUJI „LAIKO“ RĖMĖJAI

Savo aukomis lietuviškos spaudos darbą parėmė:

\$ 40. — J. Galvelis
\$ 30. — A. ir P. Gervyliai.
Po \$ 20. — E. Mikėlionis ir J. Neniškis.

Po \$ 10. — J. Bakaitis, P. Kazlauskas, I. Pilipinis, A. Žukauskas. Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkoja „Laiko“ Administracija.

AUKOS VARGONAMS

\$ 200. — Antanas ir Petronėlė Gervyliai.

\$ 40. — A. Petrauskas. Aukotojams nuoširdų ačiū taria Aušros Vartų liet. par. Klebonas.

PADEKA

Lietuvai išlaisvinti Centro Argentinoje vardu reiškiu širdingą lietuvišką padėką visiems prisidėjusiems prie Lietuvos didžiosios šventės — Vasario šešioliktosios minėjimo.

Labai ačiū visoms organizacijoms ir lietuviškajai spaudai, dirbusiems vieningai šių metų Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimui prisiminti. Dėkoju organizacijoms, valdyboms ir delegatams.

Padėka priklauso taip pat ir dalyvavusiems programoje: kalbėtojams, deklamatoriams ir artistams.

Ačiū Gerbiamai Poniai Survilienei už puikių gėlių puokštę, kuri gražiai puošė sceną.

Ačiū, ypatingai jums, lietuviškoji publika, parodžiusiai, kad dabartinės sunki ir skaudi Lietuvos padėtis jums kelia nerimą ir labai rūpi. Tas buvo įrodyta skaitlingu dalyvavimu salione ir vėliau Bs. Aires Katedroje ir C. G. T. Namuose.

Lai šis Vasario šešioliktosios minėjimas, davęs naują pradžią sujungti organizuotas lietuviškosios kolonijos jėgas, virs tvirtu ryšiu dirbti ir kovoti, iki bus išlaisvinta Tėvynė Lietuva.

Vardant tos Lietuvos vienybę težydi!

Z. Juknevičius

L. I. C. A. pirmininkas

* Katalikių Mergaičių ir Moterų „Birutės“ dr-jos pirmininkė šiemet metams išrinkta p. Marija Šantarienė.

* Gasparas Genys, uteniškis, pavyzdingas anglų skerdyklos darbininkas, susirgo inkstų liga. Paguldytas Fiorito ligoninėje, 1 salėje, 30-toje lovoje.

* Gen. V. Grigaliūnas - Glovackis siunčia visiems „Laiko“ bendradarbiams ir skaitytojams malonius sveikinimus šv. Velykų proga.

* Vincas Glemba bekrisdamas susižeidė koją.

DAUG LIETUVIŲ APLANKĖ MARIJOS ŠVENTOVĖ LUJAN MIESTE

Kovo 27 d., sekmadienį, 165 lietuviai iš Aušros Vartų Lietuvių parapijos 6 autobusais važiavo į Marijos šventovę Lujan. Vienas autobusas buvo iš Berisso, apie 30 lietuvių, suorganizuotas „Mindaugo“ dr-jos. Mišios įvyko 9.30 val. ryto, o po piet buvo šv. Valanda su lietuviškų pamokslu ir pasiaukojimu šv. Mergelės Marijai 16 val. Per pamaldas giedojamos šv. Cecilijos choras, vadovaujamas muz. V. Rymavičiaus. Kadangi oras buvo gražus, tai į Marijos šventovę privažiavo daugybė lietuvių privačiais automobiliais ir kitokiomis susisiekimo priemonėmis. Būtų gražu, jeigu kas metai vis daugiau ir daugiau lietuvių veržtųsi į Marijos šventoves, prašydami laisvės mūsų Tėvynėi.

Revanišinės krepšinio rungtynės

tarp

„KOVAS“ — HURLINGHAM C. A. INDEPENDIENTE

krepšinio komandų įvyks balandžio 16 d., šeštadienį, 20 val. Hurlinghame, Independiente sporto aikštėje. Priežaismiu eis: 1) Kadetai, 2) Moterys, 3) vyrų II k. ir 4) KOVAS — INDEPENDIENTE (pagrindinis vakaro susitikimas). Po rungtynių kovėiams rengiamas pobūvis su vaišėmis. Kovas savo eiles sustiprins nauju lietuvių krepšininku, kuris sėkmingai dalyvauja Capital krepšinio komandose. Tai tikrai bus įdomu pamatyti Kovą sustiprintos sudėties ir sunkiose rungtynėse prieš stiprią Independiente komandą. Šio įdomaus susitikimo proga, Kovas rengia ekskursiją į Hurlingham. Išvykstama iš Liet. Aušros Vartų parapijos Sporto aikštės lygiai 17 val. Kam patogiau iš kitų miesto rajonų, prašoma vykti tiesiog į Hurlingham.

Kviečiama visus sporto mėgėjus ir entuziastus gausiai atsilankyti ir mūsų vyrus šiam svarbiam susitikime moraliai palaikyti.

LAIKAS

CORREO ARGENTINO CASA CENTRAL

Franqueo Pagado

Concesión N° 4289

Tarifa Reducida

Concesión N° 4915

„EL TIEMPO“ Semanario Lituanio

Mendoza 2280, Avellaneda, Bs. As.; T.E. 20-9027

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 416395

Redaguoja Red. Kolegija. Red. Antanas Kleiva. Rankraščiai taisomi Redakcijos nuožūra, nesunaudoti — gražinami tik autoriams prašant. KAINA: Argentinoje metams \$ 30.—, pusm. \$ 17.—, vienas nr. \$ 1.50. Urugvajuje met. 5 ur. p. Kitur — met. \$ dol. Oro paštas met. 5 dol.

VIII METAI Nr. 137

1 DE MARZO

Balandžio 17 d., 18 val., Atvelykio sekmadienyje, Lietuvių Aušros Vartų bažnyčioje, Mendoza ir Brasil, Avellaneda,

NAUJŲJŲ VARGONŲ SKOLAI ISMOKĖTI,

ruošiamas

DIDELIS RELIGINIS KONCERTAS

PROGRAMOJE:

1. Parapijos choras

išpildys garsiuosius Mozarto, Bethoveno, Haendelio, Schuberto ir kit. kūrinius.

2. Koncertistas A. Scardino

(buvęs Venecijos S. Marco bazilikos vargonininkas ir choro dirigentas) išpildys naujaisiais vargonais Bacho fugas, Martini, Veracini ir kit. kompozicijas.

3. Pagarsėję teatrų solistai J. C. Malatesta, A. R. Dallope ir kt.

dalyvaujant smulkiniams išpildys Gounod, Franco, Stražella ir kit. giesmes.

Nepraleiskime gražios progos atgaivinti savo dvasį pasaulinio garso religiniu menu!

ĮEJIMAS — LAISVA AUKA

PADEKA

Jonui ir Salomėjai Baltrušaičiams, už puikų bei nuoširdų priėmimą atostogoms į savą vilą Embalsėje, Rio Tercero, reiškiamas karštą ačiū.

Juozas ir Anelė Juškai

* Olga I. Čekanauskaitė su savo tėveliais atostogavo Čilėje ir atsiuntė „Laiko“ redakcijai kelionės aprašymą. Santrauką duosime sekančiame „Laiko“ numeryje. Olga daug dirba su „Birutės“ Jaunųjų Sambūrių ir tikimės, kad ir ateityje dažnai išeis į lietuvišką visuomenę su meniniais gabumais.

* Kovo 18 d. Valerija Toliušytė atskrido iš Kolumbijos į Bs. Aires pas savo vyrą Praną Leščių. Linkime jaunavedžiams laimingo gyvenimo.

PADEKA

Seselėms Kazimierietėms Aloyzai ir Elenisai, kun. dr. A. Kleivai bei p. p. Marijai ir Kazimierui Stankūnams, maloniai globojusiems mūsų dukterį Onutę atostogų metu Villa del Diquėje, reiškiamas nuoširdžią padėką.

Anelė ir Juozas Juškai

Kun. Dr. Pr. Brazys, MIC grįžo į Argentiną iš J. A. Valstybių.

PAGERBTUVĖS

A. L. B. Avellanedos Apylinkė, š. m. balandžio 24 d., sekmadienį, 17 val. Lietuvių Salėje, Brasil 835, Avellanedoje rengia laimingai grįžusiems iš J. A. Valstybių A. L. B. nariams, Aušros Vartų liet. par. klebonui kun. Pr. Garšvai ir kun. dr. Pr. Braziui

PAGERBTUVĖS - VERMUTĄ.

Per vermutą bus išpildyta meninė programa ir malonieji svečiai papasakos apie lietuvių gyvenimą J. A. Valstybėse. Bilietus į pagerbtuves reikia įsigyti iš anksto, iki balandžio 19 d. Bilietų kaina \$ 10. Vaikams iki 12 metų vel-tui. Bilietai gaunami Aušros Vartų liet. par. raštineje.

Visi kviečiami pasiklausyti, kaip gyvena mūsų broliai J. A. Valstybėse.

RENGEJAI